

Mālpils Vēstis

APRĪLIS 2021 /231/

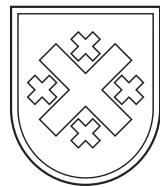
Lielā Talka Sidgundas parkā

RALFHOUSE jeb Mālpils siltumnīcas

Par Mālpils novada dīķiem

Foto: Taīda Ausma Kalniņa

Mālpils novada domes svarīgākie lēmumi martā

Izskatīja 20 jautājumus:

1. Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojuma piešķiršanu.
2. Par zemes nomas līguma slēgšanu.
3. Par nekustamā īpašuma sadalīšanu.
4. Par zemes ierīcības projekta apstiprināšanu.
5. Par adreses piešķiršanu.
6. Par Mālpils novada domes 2020. gada 30. septembra lēmuma Nr. 13/3 "Par zemes vienības daļas lietošanas mērķa noteikšanu" precizēšanu.
7. Par Mālpils novada domes 2014. gada 29. oktobra lēmuma Nr. 12/2 "Par zemes vienības piekritību pašvaldībai" precizēšanu.
8. Par Mālpils novada domes 2014. gada 23. decembra lēmuma Nr. 14/16 "Par zemes vienību platību precizēšanu" precizēšanu.
9. Par Mālpils novada domes 2021. gada 26. februāra lēmuma Nr. 3/3 "Par nekustamo īpašumu nodošanu atsavināšanai" daļā atcelšanu.
10. Par nekustamā īpašuma "Dumburkalni" nodošanu nomā ar izpirkuma tiesībām.
11. Par nekustamā īpašuma nodošanu atsavināšanai.
12. Par automašīnas atsavināšanu.
13. Par nekustamā īpašuma "Mārtiņkalni", Mālpils novadā, izsoles rezultātu apstiprināšanu.
14. Par aizņēmuma ņemšanu Valsts kasē investīciju projekta "Enerģētikas ielas pārbūve" īstenošanai.
15. Par Siguldas sadarbības teritorijas civilās aizsardzības plāna apstiprināšanu.
16. Par izmaiņām sporta kompleksa amatu sarakstā.
17. Par piemaksu piešķiršanu pirmsskolas izglītības iestādes "Māllēpīte" darbiniekiem.
18. Par deputātes darba samaksas atjaunošanu.
19. Par telpas nomu Pils ielā 14, Mālpilī.
20. Par kultūrvēsturiskā mantojuma krājuma papildināšanu un saglabāšanu.

NOLĒMA:

• Apstiprināt 2021. gada 22. martā notikušās nekustamā īpašuma "Mārtiņkalni", kadastra Nr. 8074 003 0927, kas atrodas Mālpils novadā, un sastāv no zemes vienības (kadastra apzīmējums 8074 003 0889) 20,05 ha platībā, uz kuras atrodas mežaudze 4 767 m³ apjomā, izsoles rezultātus. Slēgt pirkuma līgumu par nekustamā īpašuma "Mārtiņkalni", kadastra Nr. 8074 003 0927, kas atrodas Mālpils novadā, un sastāv no zemes vienības (kadastra apzīmējums 8074 003 0889) 20,05 ha platībā, uz kuras atrodas mežaudze 4 767 m³ apjomā, atsavināšanu par nosolīto cenu 176 225,00 EUR (viens simts septiņdesmit seši tūkstoši divi simti divdesmit pieci euro). Līgumu slēgt pēc Siguldas novadā apvienojamo pašvaldību Finanšu komisijas lēmuma saņemšanas par izsoles rezultātu saņemšanu.

• Saskaņā ar Mālpils novada pašvaldības attīstības programmas 2019.–2025. gadam Investīciju plānu 2021.–2022. gadam, kā nozīmīgs ieguldījums transporta infrastruktūras uzlabošanai 2020. gadā tika izstrādāts Enerģētikas ielas pārbūves būvprojekts. Enerģētikas iela nodrošina izejmateriālu (šķeldas) piegādes transporta plūsmu uz Mālpils centrālo katlu māju. Lai īstenotu Investīciju plānā paredzēto ielas pārbūvi, nepieciešams aizņēmums Valsts kasē. Pašvaldības budžeta līdzfinansējums tiks nodrošināts 24 936,68 EUR apmērā, investīciju projekta finansēšanai nepieciešamais aizņēmums ir 69 630,00 EUR apmērā. Aizņēmumam nav būtiskas ietekmes uz pašvaldības kopējo saistību apmēru, sasniedzot 10,40% no prognozējamā pamatbudžeta ieņēmumu apjoma. Deputāti nolēma:

1. Pieprasīt aizņēmumu 69 630,00 EUR apmērā Valsts kasē uz 20 gadiem, ar atlikto pamatsummas maksājumu uz periodu ne ilgāku par 3 gadiem.
2. Aizņēmuma pieprasījumu iesniegt Valsts kasē 2021. gada 7. aprīlī, aizņēmuma izņemšanu plānot sākot ar 2021. gada jūniju.
3. Aizņēmuma izņemšana paredzēta 2021. gadā.
4. Aizņēmuma atmaksa tiek garantēta ar pašvaldības budžetu.
5. Pilnvarot Mālpils novada domes priekšsēdētāju parakstīt ar aizņēmuma iesniegšanu saistītos dokumentus.
6. Kontroli par šī lēmuma izpildi uzdot pašvaldības izpilddirektoram.

• Atbalstīt kultūras centra ieceri iegādāties Džemmas Skulmes gleznu "Tautu meita" Mālpils novada kultūrvēsturiskā mantojuma krājuma papildināšanai, no kultūras centra budžeta līdzekļiem, nepārsniedzot 5000 EUR apjomu.

ĀRKĀRTAS SĒDĒ izskatīja 1 jautājumu:

Par ēdināšanas pakalpojumu sniegšanu Mālpils novada vidusskolas izglītojamiem klātienēs mācību laikā.

NOLĒMA:

1. Sniegt atbalstu izglītojamā ēdināšanai (siltās pusdienas) Mālpils novada vidusskolas 1.–6. klašu un 12. klases izglītojamiem klātienēs mācību procesa norises laikā.
2. Sniegt atbalstu izglītojamā ēdināšanai (brokastu uzkodas) Mālpils novada vidusskolas 7.–9. klašu un 10.–11. klašu izglītojamiem klātienēs mācību procesa norises laikā.
3. Lēmuma izpildi nodrošināt no Mālpils novada pašvaldības budžeta līdzekļiem un no valsts budžeta dotācijas brīvpusdienu nodrošināšanai 1.–6. klašu izglītojamiem.
4. Lēmuma izpildi nodrošināt no Mālpils novada pašvaldības budžeta līdzekļiem brīvpusdienu nodrošināšanai 7.–12. klašu izglītojamiem.
5. Ēdināšanas atbalsta sniegšanu koordinē Mālpils novada vidusskolas direktore.

Pilnu novada domes sēdes lēmumu atklāstu skatīt mājas lapā

www.malpils.lv, sadaļā *Novada domes dokumenti*

Iveta Krieviņa

MĀLPILS NOVADA DOMES SĒŽU GRAFIKS

2021. GADA MAIJAM

Sēdes nosaukums	Datums, laiks	Sēdes vadītājs
Tautsaimniecības un attīstības komitejas sēde	19. maijā, plkst. 15:00	ALEKSANDRS LIELMEŽS
Sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde	19. maijā, plkst. 16:00	LEONTINA AMERIKA
Finanšu komitejas sēde	19. maijā, plkst. 17:00	SOLVITA STRAUSA
DOMES SĒDE	26. maijā, plkst. 15:00	SOLVITA STRAUSA
Privatizācijas komisijas sēde	24. maijā, plkst. 17:00	ALEKSANDRS LIELMEŽS

Ērika Kaulača vadībā izbūvētie dīķi Mālpils novadā no 1968. līdz 1990. gadam

“Ūdenim ir sagatavots vēstījums pasaulei: pasaule ir saistīta mīlestībā un pateicībā”

/Masaru Emoto/

1. attēls*

2. attēls

Mālpils novada iedzīvotāju priekšrocība ir tāda, ka Mālpils novadā ir daudz ūdenstilpņu. Tās tiek izmantotas gan atpūtai, gan saimnieciskām vajadzībām. Vasarā atpūsties var peldot, sauļojoties esošajās pludmalēs vai airējoties ar ūdens dēli jeb “supojot”, to iespējams darīt Sudas ūdenskrātuves esošajā veikborda parkā. Ziemas laikā ir iespēja slidot, spēlēt hokeju un nodarboties ar zemledus makšķerēšanu. Makšķerēšana Mālpilī ir labi zināma nodarbe, jo lielā zivju daudzveidība veicina makšķernieku interesi, līdz ar to tiek organizētas augsta ranga sacensības, ko rīko biedrība “Mālpils zivīm”.

Vienmēr ar kaut ko viss sākas, katram sākumam ir savs iemesls. Šoreiz tā bija fotogrāfija, kur redzama Sudas upe (sk. 1. attēlu) pirms uzplūdināšanas (60.–70. gadi). Gandrīz neticami, ka tāds skats, iebraucot Mālpilī, kādreiz ir bijis.

Bet tagad šāda ūdenskrātuve priecē Mālpils iedzīvotājus un viesus (sk. 2. attēlu).

Radās jautājums, kurš būvējis un kā radusies Mālpils centra ūdenskrātuve. Šo jautājumu uzdeva Mālpils novada vidusskolas skolnieks Roberts Bitnieks.

Pirms vairākiem gadiem bija pētījums – projekta darbs par Mālpils novadā esošajiem dīķiem un ūdenstilpēm. Problēma bija tāda, ka informācijas par to izcelsmi nebija ne grāmatās, ne internetā resursos.

Tāpēc tika nolemts veikt izpēti, apkopot iegūto informāciju par Mālpils novadā esošajiem dīķiem, kā arī noskaidrot, kā tiek vei-

dots beznoteces dīķis. Tika iegūta informācija par dīķu atrašanās vietām, to atšķirībām, beznoteces dīķa izbūvi. Tika apsekoti Ērika Kaulača vadībā izbūvētie un projektētie dīķi, kā arī tika intervēts bijušais Mālpils sovhoztehnikuma galvenais meliorators **Ēriks Kaulačs**, kurš atklāja informāciju par dīķu izbūvi (projektēti un izbūvēti no 1968. līdz 1990. gadam), veidu, nozīmi un vajadzību.

Tie ir **13 dīķi**, kas papildina Mālpils dabas ainavu un kuru kopējā platība ir **93,43 ha**. (sk.1. tabulu).

1. tabula. Laika posmā no 1968. līdz 1990. gadam Ērika Kaulača vadībā izbūvētie dīķi un ūdenskrātuves

Ūdenstilpes nosaukums	Platība (ha)	Ūdenstilpes veids
Žiburtu dīķi (4)	2,6+14,32+5,6+7,0	Caurteces dīķis uz Dūņupes. Divi nārsta dīķi.
Bīriņu dīķis	10,36	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Tīrumgravu dīķis	5,51	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Centra ūdenskrātuve	16,13	Caurteces dīķis uz Sudas

*Skats uz Sudas upi pirms uzplūdināšanas, 20. gs. 60.–70. gadi, no Mālpils novada vēsturiskā mantojuma krājuma (MNPM 392)

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

Ādmiņu dīķis	3,14	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Krustkalnu dīķis	1,65	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Rāmavu dīķis	5,11	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Vites dīķis	10,2	Caurteces dīķis uz Jāņupītes (rekonstruēts, pārbūvēts)
Vildenu dīķis	3,26	Caurteces dīķis uz Jāņupītes. Zivju ziemošanas dīķis.
Ģistu dīķis	4,14	Caurteces dīķis uz Jāņupītes
Rītu dīķis	0,12	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Audriņu dīķis	3,95	Caurteces dīķis uz novadgrāvja
Mežgravu dīķis	0,34	Beznoteces dīķis

Tā kā Roberts ir zinātkārs, ar vēlmi apgūt kaut ko jaunu, tad projekta darbā iegūtie materiāli tika papildināti, īpaši pilnveidošanas zināšanas par beznoteces dīķa izbūves iespējām un nosacījumiem. Tika rakstīts zinātniski pētnieciskais darbs "Ūdenstilpes Mālpils novadā un beznoteces dīķa izbūve". Vērtīga bija prakse, jo tieši darba rakstīšanas laikā bija iespēja piedalīties beznoteces dīķa izbūvē Mālpils novadā.

Prieks, ka Roberts Bitnieks Pierīgas reģionālajā zinātniski pētniecisko darbu konferencē dabaszinātņu sekcijā ieguva 3. pakāpi. Apsveicam!

Roberta Bitnieka intervija ar Ēriku Kaulaču

Roberts Bitnieks (R.B.): Kāpēc izvēlējāties strādāt par melioratoru, būvēt dīķus, kāds bija motivācijas iemesls?

Ēriks Kaulačs (Ē.K.): Viss sākās jau agrā bērnībā un turpinājās vidusskolas laikā. Tēvs bija drenu meistars. Vasarās gāju palīgā, tad arī radās pirmā izpratne par melioratora profesiju. Manā dzimtajā pusē, Kraukļu pagastā (Madonas rajons), apkārt dzimtas mājām bija trīs ezeri: Virānes, Lūšu un Zupānu. Ar brāli tajos un pie tiem pavadījām daudz laika. Atnākot strādāt Mālpilī, sākumā jau nebija domas, ka jāsāk būvēt daudz dīķu. Bet kaut kā pietrūka, bija tikai Pienotavas dīķis un dīķis Bukās (sk. 2. tabulu). Tad sāku izvērtēt dīķu būvniecības iespējas dažādos objektos – uz novadgrāvjiem, upītēm u.c. Tā tas viss arī sākās.

2. tabula. Ūdenskrātuves Mālpilī līdz 1968. gadam

Ūdenstilpes nosaukums	Platība (ha)	Ūdenstilpes veids
-----------------------	--------------	-------------------

Pienotavas dīķis	5,36	Caurteces dīķis uz Sudas
Buku dīķis	6,81	Caurteces dīķis uz Sudas. Pašlaik dīķa tur nav, bojātas slūžas.

R.B.: Kas pat vissliktākajās dienās neļāva padoties, strādājot pie kāda dīķa būvniecības?

Ē.K.: Es vienmēr esmu uzskatījis; ja kaut ko esmu nolēmis, tad tas ir jāizdara līdz galam. Protams, bija problēmas. Piemēram, kad tika uzbūvēts Bīriņu dīķis. Bija redzams, ka vasaras vidū pazeminās ūdens līmenis. Izrādījās, ka vienā dīķa malā ir grants slānis. Bija jārod risinājums. Nolaidām dīķi un ziemā, pa sasalumam, krastu noklājām ar biezu kūdras un dūņu slāni. Normāls dīķa līmenis turas vēl tagad.

R.B.: Ar cik ilgu laiku jāreķinās, lai izbūvētu dīķi?

Ē.K.: Tam ir nepieciešama viena sezona. Vairākumu dīķu ar kolēģi Gunāru Sudaru izdomājām, izveidojām skices, aprēķinājām tāmi. Dīķiem, kuri bija valsts projekti, vienā gadā notika uzmērīšana (kopā ar platībām nosusināšanai), kā arī tika realizēts dīķa izbūves projekts. Tāds dīķis ir pie Bauguļiem. Dīķi izveidojām ar zivju nozvejai nepieciešamajiem zivju baseiniem, lai varētu tehnikuma audzēkņiem parādīt, kāds izskatās pabeigts dīķis, kur var attīstīt arī zivsaimniecību.

R.B.: Kādi ģeoloģiskie procesi visvairāk traucē dīķa izbūvei?

Ē.K.: Visnepatīkamākā dīķu būvniecībai ir plūstošā smiltis. Tad ir grūti menīķim uzbūvēt guļcauruli un stāvcauruli. Jādara kaut kas, lai pēc dīķa būvniecības nebūtu izskalojumu. Izbūvējot Centra ūdenskrātuvi, labajā krastā, pie Sauleskalna, bija pamatīgi avoti ar plūstošo smilti. Drenējām nogāzi. Jāizvairās arī no kūdras slāņiem. Kūdra var "sēsties", salā var uzbriest, palielinot ūdens caurlaidību.

R.B.: Kurš no uzbūvētajiem dīķiem pašam sagādā vislielāko gandarījumu?

Ē.K.: Visi dīķi sagādā prieku, katram ir savs stāsts. Pie katra varētu stāvēt un atcerēties kādu priecīgu sajūtu brīdi vai atgādājumu. Mālpils centra ūdenskrātuve pati par sevi ir skaists lolojums. Pats izvēlējos vietu ūdenskrātuvei un pasūtīju projektu. Bet ar to arī bija lieli sarežģījumi. Bija projekts, bet nebija, kas ūdenskrātuvi būvē. Bija Hidrotehstroji, tie atteicās, melioratoriem dīķi nebija jābūvē, tiem bija jādarbojas ar platību nosusināšanu. Rīgas 23. PMK, kuri arī nodarbojās ar lauku susināšanu, šis darbs tika uzdots, bet arī šī organizācija nevēlējās šo darbu veikt. Nācās vērsties Meliorācijas ministrijā, pārliecināt, aizstāvēt viedokli, panākt, ka ūdenskrātuve tiek uzbūvēta. Tagad ir prieks, ka projekts kā nerealizējams neiegūla kādā atvilktnē. Dažkārt palīdzēja arī tas, ka Mālpils tehnikums nodrošināja ar hidrotehnikiem Meliorācijas ministrijas pakļautībā esošās organizācijas. Un ne jau es viens šos darbus veicu.

Liels paldies jāsaka visu dīķu būvniecībā kolēģim Gunāram Sudaram, Aijai Podniecei, Gunāram Lūkinam, Imantam Čelnovam, Valērijam Lepinam, Pēterim Pizelim, Edvinam Bērtulim, Guntaram Bīriņam, Jānim Graudiņam, Eglonam Zuteram, Ivanam Čeketam.

Vītē, izbūvējot Vildenu dīķi, bija daudz izaicinājumu. Dīķa dziļums pie meniķa ir vairāk kā 4,6 m. Bija daudz jādomā, kā izbūvēt zivju māju ar zivju ziemošanas baseiniem, kā pievadīt ūdeni, kā izbūvēt "darba" un rezerves ūdens pievadcaurules.

Ir arī liels prieks, ka esmu realizējis sapni par savu dīķi savā Tpašumā (sk. 3.attēlu)

R.B.: Jūs esat arī rīkstnieks. Kā tas viss sākās?

Ē.K.: To, ka esmu mantojis spējas, zināju jau bērnībā. Mans tēvs ar roku enerģiju ārstēja. Piemēram, uz māju tika uz "pannas" atvilktis zirgs. Vīveles. Dzīvnieks mokās, spārdās. Tēvs pieiet klāt, glauda kādu laiku zirgu ar rokām un klusiņām runājas. Pēc laika zirgs cēlās kājās, un to pie pavadas saimnieks aizveda mājās.

3. attēls, Rītu dīķis

Bet pats par šīm lietām sāku interesēties armijas laikā. Dieņņu pie lokatoriem. Vaļas brīžos daudz lasīju. Bija žurnāls "Найка и жизнь". To abonēju daudzus gadus. Tur vairākkārt bija aprakstīts, kā rīkstnieki meklē rūdas iegulas, ūdeni. Un tad man bija laime satikt Valdi Vilnieti, kurš, kad labojām drenu sistēmas Mergupes krastā, atrada ūdens plūsmas ar rīksti. Mani tas ļoti ieinteresēja. Pamēģināju. Sanāca. Tā tas pamazām aizgāja. Bet, kā jau jebkurā jomā, ļoti daudz ir jāmēģina un vēl vairāk jāstrādā un jāmācās.

Rīkstniecība palīdzēja arī melioratora profesijā, pārbaudot objektus. Piemēram, ar rīksti strādāju, pārbaudot, vai ir kvalitatīvi ielikti filtri, jo fiziski jau nav iespējams redzēt, kas notiek zem zemes. Ja pirms filtra jūtu ūdens plūsmu, bet aiz filtra nē, tad darbs ir paveikts labi. Ja ūdens plūsma ir nepārtraukta, tad darbs nav veikts kvalitatīvi. Jārok vaļā un jāizdara kārtīgi.

R.B.: Ko vēl Jūs gribētu pateikt vai novēlēt?

Ē.K.: Braucot pa Mālpils novadu, dažkārt ir sāpīgi noskatīties, kā ar krūmiem aizaug drenētās platības. Tur savā laikā ir ieguldīts daudz darba un naudas. Gribētos nākotnē redzēt koptus un apsaimniekotus laukus. Vēl ir palikusi viena nerealizēta iecere – dīķis uz Dūņupītes Upmalu ciematam. Domātā dīķa zemes īpašnieki būtu arī par to tikai priecīgi.

Materiālus, Roberta Bitnieka ZPD "Ūdenstilpes Mālpils novadā un beznoteces dīķa izbūve" fragmentus apkopojā S. Mihelsone

No pagātnes nākotnē

Turpinām mūsu atskatu pagātnē – vairāk kā 20 gadus atpakaļ, kad Mūzikas skolā jau ritēja 8 mācību gads, bet nesen dibināto mākslas nodaļu absolvēja pirmie audzēkņi – Anete Melece, kuras radošo stāstu varēja lasīt marta "Mālpils Vēstis" numurā, un **Maija Mackus**, kuras stāsts būs šoreiz. Stāsts par to, kā veidojās mākslinieces dzīve, kādi bija tie ceļi, kas viņu aizveda uz mākslas pasauli.

Par Mūzikas nodaļu savās atmiņās un šodienas secinājumos dalīsies ģitārists **Konstantīns Petrenko**. Maijas un Konstantīna stāsti ir īpaši, jo viņi abi Mālpilī atgriezās un turpināja mūsu iesākto – strādāt Mālpils Mūzikas un mākslas skolā, bet jau kā pedagogi, jaunās paaudzes veidotāji. Maijas vietā gan mazliet vēlāk sāka strādāt māsa Liene, bet Konstantīns būtu skolā satopams arī šodien, ja vien... pandēmija nebūtu piespiedusi mums dzīvot katram savā burbulī. Un tā noteikti nav sliktākā izvēle strādāt ar bērniem tad, kad savi skolas niķi vēl spilgtā atmiņā.

Maija Mākslas muzeja RĪGAS BIRŽA ballē, foto: Jānis Deinats

Par tām brillēm, ar kurām pasaule labāka rādās

Maija Mackus

Rozā brillēm noteikti nav nekādas vainas, bet šoreiz par ko citu. Par to, ka spējam ieraudzīt tikai to, ko pazīstam un saprotam. Kaut arī nevaru būt pavisam objektīva attiecībā uz Mālpils mūzikas un mākslas skolu, jo kādu brīdi tur biju pasniedzēja, tā noteikti ir bijusi viena no skolas laika mazajām veiksmēm, kas paplašināja horizontu un iedeva pārliecību.

SKOLAS LAIKS MĀLPILĪ

No skolas vecuma vairāk atmiņā palicis tieši piedzīvotais mākslas skolā. Taisnību sakot, tur arī pavadīju lielāko daļu brīvā laika. Mārīte mūs nedaudz spīdzināja ar mākslas vēsturi, bet reizē arī ļoti lutināja ar dažādiem interesantiem pasākumiem: mākslas dienām, ekskursijām un pavisam lieliskiem izbraukuma plenēriem. Līdz pat šodienai plenēri man šķiet vasaras labākā daļa, bet toreiz, deviņdesmitajos, tas bija īsts piedzīvojums. Neviens, protams, nepievērsa lielu uzmanību tādiem sīkumiem kā ērtības. Dzīvojām kādā skolā Bīriņos vai Kaunatā, pa dienu bradājām pa pļavām un vietējiem pagalmiem meklējot estētiskākos māju pakšus, šķūnīšus un līkās ieliņas, bet vakaros atlika laiks kādām blēņām un jautrībām.

Neliegšos, ka nebiju īpaši skubināma uz mākslas skolas nodarbībām. Māksla un mākslas vēsture mani vienmēr ir interesējusi, un tur nekas nav līdzams, bet domāju, ka, arī izvēloties citus profesiju scenārijus, šīs pamatzināšanas iedotu lielāku saprašanu, plašumu. Kā tādas maģiskas brilles – uzliec, un pēkšņi redzi daudz vairāk krāsu, saproti perspektīvu, atšķir glezniecības un arhitektūras stilus. Ar šīm zināšanām dzīve kļūst daudz, daudz interesantāka.

Skatoties atpakaļ, Mālpils mākslas skola ir bijusi tas pirmais mazais solītis uz visu tālāko izglītību. Toreiz, kad mācījos Mālpilī,

Turpinājums 6. lpp.

Turpinājums no 5. lpp.

Mālpils Mūzikas un mākslas skolas izlaidumā, 1998. gads

Izstādes afiša ar kadru no māsu Mackus veidotās plastilīna animācijas grupas Very Cool People videoklipam "Hugo"

Mālpils Mūzikas un mākslas skolas salidojumā

Ar māsu un kursabiedrenēm pucējamies Mākslas akadēmijas karnevālam, 2009. gads

vidusskola neizcēlās ne ar patīkamu vidi, ne ar kādām izcilām mācību programmām, tāpēc mākslas skola bija nenovērtējams izglītības papildinājums. Tur ieguvu pārliecību par savām spējām, kas tālāk aizveda uz vides dizaina nodaļu Lietišķās mākslas vidusskolā (šodien Rīgas dizaina un mākslas vidusskola) un grafikas katedru Mākslas akadēmijā. Pēc 10. klases beigšanas "Lietišķā skola" nāca kā malks svaiga gaisa. Skaista, sakārtota vide, izcili, ieinteresēti pasniedzēji, aizraujoši mācību priekšmeti un daudz draugu ar kopīgām interesēm. Tas viss radīja pārliecību, ka izvēle ir pareiza.

Mākslas muzeja ballē ar RĪGAS BIRŽAS kolēģēm, foto: Jānis Deinats

NOSAPŅOT MUZEJU

Ja ir vēlme rakt dziļumā, tad pēc "lietišķās skolas" Mākslas akadēmija ir visnotaļ loģisks nākamais solis. Šeši gadi pagāja maģiskajā akadēmijas grafikas darbnīcā melnu muti veidojot ofortņus un litogrāfijas, slīpējot akmeņus un bārstot kolofoniju. Tā bija pamatīga skola, kuras sekas jūtu vēl tagad – esmu grafikas fans līdz matu galiem un muguras smadzenēm. Maģistrantūras pirmajā kursā vēl iespēju doties Erasmus apmaiņas programmā

uz Kastīlijas la Mančas universitāti Spānijā. Šis viens semestris izrādījās nenovērtējams. Blakus ballītēm, piknikiem un pārgājieniem tā bija iespēja iepazīt tādas pasaules līmeņa mākslas kolekcijas kā Museo Nacional del Prado, Museo Nacional Thyssen-Bornemisza vai Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía. Katru reizi, kad esmu Madridē, dienu vai divas pavadu tieši tur. Prado kolekcija laikam ir viena no manām pašām mīļākajām, tāpēc jo īpaši priecājos pievienoties Mākslas muzeja Rīgas Birža komandai tieši uz izstādes "Prado 12 raksturi" atklāšanu. Divus gadus tur pavadīju izglītības kuratora postenī, piedaloties brīnišķīgos, starptautiskos projektos un strādājot ar mākslas muzeja jauniešu klubu. Kopā paveicām daudz lielisku lietu, un muzeja vide joprojām man ir ļoti tuva, bet, tā kā man ir ļoti svarīga zināma harmonija starp atalgojumu un darba stundām, tad pagaidām šo lietu esmu atlikusi malīnā. Ļoti gaidu to brīdi, kad mums Latvijā būs savs laikmetīgās mākslas muzejs, un vēl vairāk gaidu brīdi, kad iegādāties mākslas darbus un veidot savas kolekcijas būs pierasta prakse nevis izņēmums – tā kā Holandes zelta laikmetā, kad arī pavisam vienkāršā mājoklī nebija retums vietējo meistarų gleznas.

Labākajā darba sapulces vietā – uz Mākslas muzeja jumta terases

Ar Mākslas muzeja jauniešu klubu Golf Claiderman izstādē

Ar kolēģiem labākajā ballītē pilsētā – Spāņu kultūras centra Séneca dzimšanas dienā

MAZĀ SPĀNIJA

Spāņu valoda un kultūra man ir bijis kā tāds āķis lūpā, un nu jau bez tās nepaiet ne diena. Šobrīd strādāju Spāņu kultūras centrā "Séneca" par projektu koordinatori. Visi mani kolēģi ir spāņi – sanāk tāda kā mazā Spānija pašā Rīgas centrā, kas, protams, ir gana jauki laikā, kad doties ceļojumā īsti nav opcija. Lai gan mani darba pienākumi nav tieši saistīti ar mākslu, tas tik un tā ir diezgan radošs process saorganizēt šo karstasinīgo, ekspresīvo spāņu valodas pasniedzēju kompāniju. Mūsu ballītes (tad, kad tās notiek) pavisam noteikti ir labākās pilsētā – ar pašu gatavotu paēļu, flamenko, dziesmām un dejām līdz rītam. Šis laiks, kad savā

Ar Mākslas muzeja jauniešu klubu glezniecības krātuvē

starpā un ar saviem studentiem nevaram tikties klātienē, protams, ir liels izaicinājums, jo spāņu kultūra ir ļoti vērsta uz komunikāciju, pieskārieniem (divas bučas sasveicinoties, piemēram), taču esam spējuši izmantot arī tās labās lietas, ko šī attālinātā komunikācija nes līdzi. Tā kā visa spāņu valodas mācīšanās notiek Zoom(ā), vairs nav tik svarīgi, kur atrodas pats students. Mūsējie ir gan Kuldīgā, Rēzeknē un Grobiņā, gan Maltā, Melnburnā, Pēterburgā un Sočas.

IEDVESMAS STRATĒGIJAS

Bez muzejiem un Spānijas, kas pēdējā gada laikā ir bijis diezgan liels deficīts, lietoju arī vēl vairākus citus iedvesmas avotus. Nebūšu oriģināla – vakaros Netflix var būt ļoti labs dīvāna biedrs, bet cenšos šo atkarību mazināt ar labu literatūru. Pēdējā laika mans pārsteidzošākais atklājums ir spāņu autors Antonio Altarriba un viņa grafiskās noveles. Nebiju gaidījusi neko tik dziļu un aizkustinošu no komiksa. Latviešu valodā līdz šim nesmu manijusi neko līdzīgu. Lasot spāņu vai Latīņamerikas autoru darbus, diezgan bieži prātā ie-

Pavisam īpašs, pašas rociņām darināts HUGU lācis – prezidenta dāvana britu karaliskajai ģimenei

šaujas doma, ka šo darbu gan vajadzētu pārtulkot latviešu valodā. Noteikti gribētu ko tādu kādreiz paveikt! Gribētu arī izstāstīt savas ģimenes stāstus grafiskās noveles vai animācijas veidā ar tik pat lielu jaudu kā to dara Altarriba.

Vēl mani iedvesmo cilvēki. Jo īpaši tādi viedi, veci vai vienkārši dzīvesgudri. Lai gan personas datu aizsardzības regula stipri ierobežo šo hobiju, man ļoti patīk fotografēt cilvēkus viņu dabiskajā vidē, bez inscenējumiem un pozēšanas. Muzeji patiesībā ir izcila vieta, kur noķert šīs patiesās emocijas. Man ir vesela sērija ar cilvēkiem, kas vēro mākslu, un viņu izteiksmes un pozas pasaka

Turpinājums 8. lpp.

Turpinājums no 7. lpp.

HUGU laču izstāde veikalā RIJA

tik daudz! Tik pat ļoti man patīk fotografēt tikai manis pašas izaudzētās tulpes. Dažkārt interese par cilvēka dabu, viņa stāsti aizved pie kaut kā tāda, par ko pašam prieks. Tāds prieks ir, piemēram, par mazo plastilīna animāciju "Viss būs kārtībā, kārtībā, kārtībā..." ar Gata Zariņa akmeņu stāstiem, ko ar mūsu veidojām laikmetīgās mākslas festivālam Survival Kit.

Nekādi nevaru iztikt bez mākslas baudīšanas un patērēšanas. Un nav pat svarīgi, vai tā ir māksla, vai mūzika. Nu jau par tradīciju ir kļuvuši braucieni uz Venēcijas Biennāli. Par laimi, ne mani ģimenes mākslinieki, ne mans dzīvesbiedrs nav jāpierunā uz šādām izklaidēm. Tas ir kopīgs piedzīvojums un baudījums. Emociju ziņā stabili vietu blakus Venēcijai ieņem Sansusī festivāls Ak-

nīstē. Festivāla programma tiek turēta noslēpumā līdz pat atklāšanai, un tad tā nolīst pāri kā tāds zelta lietus ar uguņošanas elementiem, ar skudriņām pār muguru un prieka asarām.

Pandēmijas laikā daudz kā ir bijis mazāk kā ierasts, bet vieta nevar palikt tukša, tāpēc mūsu ģimenei nācis klāt vēl viens hobijs – craft alus brūvēšana. Brūzītis pavisam maziņš, bet materiāla draugiem un radiem pietiek. Un man tur ļauj izpausties ar etiķešu dizaina veidošanu.

Lai arī ko nedarītu, tās maģiskās brilles no mākslas skolas vienmēr ir līdzī un palīdz.

Klusā daba ar savā dārzā izlototām tulpēm, 2019. gads

Konstantīns Petrenko

Pastāsti par laiku, kad mācījies Mālpils Mūzikas un mākslas skolā. Kādas ir spilgtākās atmiņas no tiem laikiem?

Mūzikas skolā mācījos divos piegājienos. Ja nemaldos, 11 gadu vecumā biju iestājies klavierspēlē pie Svetlanas Lucevičas. Sākumā, protams, biju entuziasma pilns, bet pēc kāda laiciņa man diez ko labi vairs negāja, mājās toreiz nebija klavieru un nācās iet ciemos pie māsīcas, kur es stundiņu pagulēju pie instrumenta un tad devos atpakaļ uz mājām. Tā es mācījos divus gadus, pēc tam pametu. Varbūt bija labi, ka toreiz man vecāki nespieda turpināt mācības. 15 gadu vecumā izdomāju, ka gribu saistīt savu dzīvi ar mūziku – būšu ģitā-

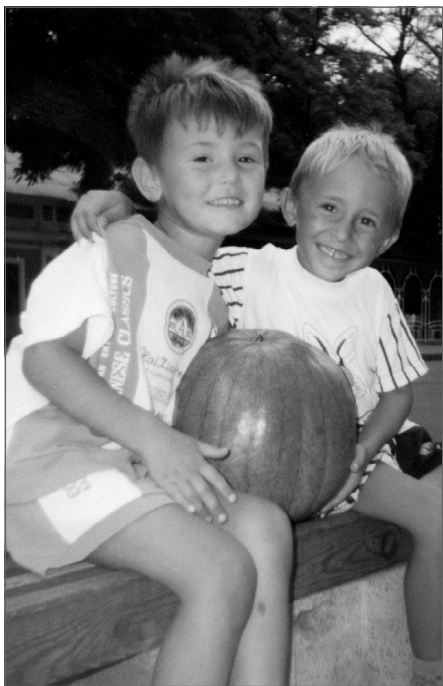

Dirigējot Jāzeps Vītols Latvijas Mūzikas akadēmijas simfonisko orķestri

Konstantīns Mūzikas akadēmijā pie klavierēm

Konstantīns ar brāli Ukrainā

Ar ģitāru

Ar Mūzikas akadēmijas kori

rists. Sāku patstāvīgi mācīties ģitārspēli un sāku arī dziedāt Mālpils jauktajā korī pie Sanitas Vītumas. Ar kori pavadīju kopā diezgan ilgu laiku, arī pēc mūzikas skolas beigšanas piedalījies Dziesmu svētkos, dažādos koncertos. Atceros kādu koncertu, kur man tika uzticēta solo partija Imanta Kalniņa dziesmā "Viņi dejoja vienu vasaru". Gadu vēlāk, pēc kora, iestājos arī ģitārspēles programmā, pie Ivana Girsova, kurš ļoti labi mācēja strādāt ar vecākiem bērniem, bet iemaņu darbā ar maziem bērniem nebija. Spilgti atceros ieskaiti, kur viens no ģitāristiem histēriski raudāja un nācās pat saukt direktoru, lai atrisinātu izveidojušos konfliktu. Man gan veicās ļoti labi, es cītīgi strādāju un strauji progresēju. Atmiņā palicis arī mūzikas literatūras eksāmens, kurā stāstīju par komponista Artura Maskata daiļradi, bet pāris gadus vēlāk biju ļoti pārsteigts, ka man tagad būs lekcijas pie šī cilvēka mūzikas akadēmijā.

Kā turpinājās Tava tālākā izglītība?

Gadu pēc vidusskolas beigšanas nekur nemācījies, bija sapnis iestāties kādā mūzikas akadēmijā ārzemēs. Gads pagāja, neko nebiju darījis, lai process virzītos uz priekšu, pieņēmu lēmumu stāties Jāzepa Vītola Latvijas mūzikas akadēmijā programmā "skaņu režija". Pirmajā gadā pie budžeta vietas netiku, bet otrajā gadā jau mācījies par nodokļu maksātāju naudu. Paralēli sāku dziedāt akadēmijas korī pie Māra Sirmā (šeit noderēja mana Mālpils jauktajā korī gūtā pieredze) un mācīties ģitārspēli pie Kaspara Zemīša, kurš gan sākotnēji mani negribēja ņemt, bet, pēc Jura Vītuma lūguma, tomēr paņēma. Liels paldies par to! Pie Zemīša kopumā mācījies 4 gadus, pēc skaņu režijas absolvēšanas, vienu gadu mācījies arī ģitārspēles programmā mūzikas akadēmijā.

Kādos darbos vai kolektīvos esi iesaistījies pašlaik?

Šobrīd es turpinu studijas mūzikas akadēmijā, bet jau pavisam citā programmā – "simfoniskā orķestra diriģēšana", pie profesora Imanta Rešņa. Laimīgas sagādīšanās rezultātā skaņu režijas studiju laikā bija iespēja izvēlēties papildus apgūt diriģēšanas pamatus. Nolēmu izmēģināt – varēs paākstīties, pamuļķoties un pavigrot. Jau pirmajā nodarbībā es biju pārsteigts, cik interesanti tas ir. Es stāvu, vicinu rokas, bet cilvēks pie klavierēm seko maniem žestiem. Pēc kāda laika pedagogs mani pārsteidza sakot, ka man ļoti sanāk un viņš domā, ka es varētu turpināt studijas diriģēšanas programmā. Vairākas reizes gadā tiek dota

iespēja diriģēt mūzikas akadēmijas simfonisko orķestri. Mēs uzstājamies dažādās Latvijas pilsētās. Kas zina, varbūt kādreiz būs koncerts arī Mālpilī.

Neskaitot studijas mūzikas akadēmijā, es strādāju arī par ģitārspēles pedagogu Rīgā un Mālpils mūzikas skolā. Darbs ir interesants, tad, ja otrā pusē tev sēž cilvēks, kuru kaut vai mazliet interesē mūzika. Bet mans galvenais uzdevums kā pedagogam ir tomēr iemācīt bērnam regulāri strādāt ar sevi, pārķāpt sev pāri, analizēt informāciju, saprast to. Ņemt ģitāru, domāt – kā nospēlēt šo takti, kas tā par noti, kur viņa atrodas uz ģitāras, kur jāliek pirksts utt. Neatkarīgi no tā, kādu profesiju bērns izvēlēšies nākotnē, šis iemaņas būs ļoti vērtīgas.

Kā Covid-19 laiks ietekmē Tavu pašreizējo dzīvi?

Nekāds labums no šī laika jau īsti nav, bet jāsaka arī, ka neko īpaši sliktu neesmu piedzīvojis. Visi radi, draugi, paziņas ir veseli, daži veiksmīgi pārslimojuši. Mana ikdienas nav piedzīvojumiem bagāta, bet garlaicīgi man arī nav. Esmu savā ikdienas rutīnā, apgūstu jaunu repertuāru, lasu un mazliet par daudz sēžu pie datora. Tagad lēnām sāk parādīties arī pa kādai iespējai padarboties akadēmijā. Visvairāk pietūkst iespējas apmeklēt kādu koncertu vai teātra izrādi. Dzīvu skaņu vai dzīvus cilvēkus šobrīd tehnoloģijas vēl nav spējīgas aizvietot.

Nodarbības ar bērniem mūzikas skolā notiek attālināti, ģitāra, par laimi, ir diezgan kluss instruments un caur *skype* var dabūt kaut cik pieklājīgu skaņu. Protams, visiem ir apnicis strādāt attālināti un gribās satikt bērnus klātienē, bet spēja strādāt attālināti noteikti mums noderēs arī nākotnē, kad covid beigsies (cerams).

Novēlējumi Mālpils Mūzikas un mākslas skolas audzēkņiem nākotnē.

Audzēkņiem novēlu pacietību. Tā ir īpašība, kura mūziķim ir ļoti nepieciešama. Sēdēt mājās, klusumā, vairākas reizes mēģināt nospēlēt vienu un to pašu, likt kopā skaņdarbu kā puzzle – pa notij, taktij, frāzei. Mana pārlicība ir, ka mūzikas instrumentu skolā iemācīt nevar. Skolotājs var parādīt – kā jāspēlē, bet mācīšanās notiek mājās, un nodarbībā audzēkņiem nāk atrādīt ko viņš ir sagatavojis mājās.

RALFHOUSE jeb Mālpils siltumnīcas

Uzņēmumu RALFHOUSE Mārtiņš Rauska izveidoja 2016. gadā. Tagad arkveida koka karkasa siltumnīcas uzņēmums ražo un uzstāda visā Latvijā, bet pēdējos gados uzsācis apgūt arī Skandināvijas tirgu.

Kā Tu nonāci līdz idejai par siltumnīcu ražošanu?

“Kad sāku strādāt šajā sfērā, man nebija nekādu zināšanu par siltumnīcu būvi. Pirmās zināšanas ieguva, strādājot Latvijas uzņēmumā, kurš ražoja siltumnīcas. Principā šo sfēru es apguvu no nulles. Biju studējis uzņēmējdarbību un grāmatvedību, kas man, protams, noderēja veidojot savu uzņēmumu. Tomēr akadēmiskajai izglītībai ir visai maza saikne ar reālo dzīvi. Viena lieta ir mācīties, pavisam cita – pašam izveidot uzņēmumu un veiksmīgi darboties.

Man patīk strādāt ar koku, tāpēc arī RALFHOUSE siltumnīcām ir koka karkasi. To konstrukcijas izstrādāju pats, balstoties uz paraugiem un pieredzes. Smēlos informāciju arī no interneta resursiem. Vēl pirms uzņēmuma dibināšanas testējām pirmās siltumnīcas, tā kā drīz jau būs 10 gadi, kopš darbojos šajā jomā. Tagad pat *google* pazīst, kas ražo Mālpils siltumnīcas. Ja meklētājā ieraksta *Mālpils siltumnīcas*, tad pirmā atveras RALFHOUSE mājas lapa.”

Kur un kā top RALFHOUSE siltumnīcas?

“Tās top tepat Mālpils novadā, Kurlēnos. Sidgundā tiek ražotas siltumnīcu arkas. Šo detaļu sagatavošanu es pārku kā pakalpojumu. Kokmateriālus konstrukcijām iegādājos gan Siguldā, gan mūsu Sidgundas uzņēmumā “Ala-Ligneā”, saplāksni no “Latvijas Finiera”. Pārklājumam lietojam gan plēvi, gan polikarbonātu, vēl ir nepieciešamas dažādas metāla detaļas, tā kā izejmateriālu piegādātāju loks ir plašs. Kurlēnos visas detaļas saskatām un dodamies pie klienta uzstādīt siltumnīcu. Uz sezonas laiku es ņemu sev palīgus, jo viens nevaru paveikt visu darba apjomu.”

Kad ir siltumnīcu būvēšanas sezona?

“Tieši aprīlis ir pavasara sezonas visintensīvākā darba mēnešs. Kopumā pavasara sezona ilgst no marta līdz maijam. Tomēr vispareizāk būtu siltumnīcu būvēt rudenī. Tad mums ir otra – rudenis sezona, kas sākas jau augusta beigās un ilgst līdz iestājas sals. Tā parasti nav tik aktīva kā pavasara sezona.

Ar katru gadu arvien mazāks kļūst starpsezonu posms vasarā. Pagājušajā gadā arī vasaras mēnešos bija pasūtījumi, kas liecina, ka uzņēmuma vārds ir kļuvis atpazīstams, labākais reklāmas veids – no klienta uz klientu, ir labi strādājis.

Sezonas laikā darba ir ļoti daudz un tas ir intensīvs, bet man ir prieks, ka saspringtajam darbam sezonas mēnešos ir arī sava pozitīvā puse – brīvāka vasara un ziema, kad ir iespēja kārtīgi atpūsties, uzkrāt spēkus un vairāk laika pavadīt ar ģimeni un bērniem.”

Cik lielas siltumnīcas visbiežāk izvēlas Tavi klienti?

“Latvijā pasūtījumi ir ļoti dažādi. Mēs piedāvājam 3, 5 un 7 metru platas siltumnīcas ar pielāgojamu garumu no 4 līdz pat 40 metriem.

Pēdējos gados mēs siltumnīcas eksportējam uz Skandināviju. Tur ir pieprasījums tieši pēc mazāka izmēra siltumnīcām, un ar katru gadu eksporta apjoms pieaug. Šogad jau aptuveni 50 siltumnīcas ir aizceļojušas ārpus Latvijas.”

Cik ilgā laikā top siltumnīca?

“Tas, protams, atkarīgs no kvadrātūras, bet parasti darbs pie klienta nav ilgs. Mazā – 12 m² siltumnīca top 3 līdz 4 stundās, jo pamatiem izmantojam keramzīta blokus. Lielajām – 5 un 7 metru platajām nepieciešams ieliet pamatus, tāpēc tās parasti top divās dienās, starp kurām var būt arī lielāka atstarpe. Visbiežāk mēs braucam loku pie klientiem un lejam pamatus, tad nākošo loku un uzstādām siltumnīcas.

Vislabāk lielās siltumnīcas būvēt rudenī, jo, lai izbūvētu pamatus ir jāurbj zemē caurumi, jāielej betons, tad jāgaida, kamēr sacietē. Tas prasa laiku, tāpēc uzsākt zemes darbus pavasarī jau ir par vēlu.

Pavasara sezona visiem siltumnīcu ražotājiem ir ļoti saspringta. Esmu dzirdējis, ka daudzi ražotāji šobrīd vairs jaunus pasūtījumus nepieņem.”

Kā Covid-19 situācija ir ietekmējusi Tavu uzņēmumu?

“Jāsaka – pozitīvi. Covid-19 ir devis savu ieguldījumu pasūtījumu pieaugumā, jo daudzi dzīvo mājās, uzlabo un paplašina savas saimniecības, būvē arī siltumnīcas. Cilvēki ir atklājuši, ka nemaz nav nepieciešams kaut kur ceļot, lai dzīvi padarītu interesantu un

aizraujošu, var tepat Latvijā, piemēram, uzsākt veidot savu dārzu.

Esmu dzirdējis ļoti daudzus stāstus, ka cilvēki uz pastāvīgu dzīvi pārceļas uz laukiem. Daudzi ir apguvuši iemaņas strādāt attālināti un uz Rīgu aizbrauc tikai pāris reizes nedēļā. Kāpēc gan uzturēties dzīvokļa spaiestībā, ja ir iespēja saimniekot savās mājās laukos. Šogad tendence uzsākt dzīvi laukos ir ļoti populāra.”

Kāda ir mālpiliešu interese par Tevis celtajām siltumnīcām?

“Arī mālpiliešiem ir augusi interese par RALFHOUSE siltumnīcām. Mālpilī ir dažas mūsu siltumnīcas, piemēram, šīs trīs Siguldas ielā 6, kuras apsaimnieko Pulturu ģimene, bet es priecātos, ja būtu vairāk.”

Vai esi gandarīts par savu darbu?

“Jā. Man ļoti patīk mans darbs. Es nebiju paredzējis, ka siltumnīcu būvēšana būs tik pieprasīta. Uzņēmums ir veiksmīgi ievirzīts tirgū, tā reputācija ir ļoti laba un strādājam, lai tāda tā arī saglabātos.

Par uzceltajām siltumnīcām esmu saņēmis daudz komplimentus, tas tāpēc, ka mūsu prioritāte ir uzbūvēt nevis ļoti daudz, bet kvalitatīvi. Ir patīkami dzirdēt, ka cilvēkus, ienākot mūsu siltumnīcā, pārņem mājīguma sajūta, ko rada koka konstrukciju smarža. Tādi komplimentu dod enerģiju darboties tālāk un palīdz arī kādā grūtākā brīdī saņemties un turpināt iesāktu.”

Ar Mārtiņu Rausku
sarunājās Esmeralda Tāle

Lielā Talka Sidgundas parkā pulcē talkotājus

Vēlos personīgi izteikt sirsnīgu pateicību katram talkotājam, kurš atsaucās uz manu aicinājumu un ieradās, lai sakoptu Sidgundas parku! 24. aprīlī plkst. 8:30 stāvējām divi cilvēciņi parkā un jau noskaņojāmies garai dienai, bet jau ap plkst. 9:00 sāka pulcēties arī citi iedzīvotāji. Tie nāca vēl un vēl ar saviem instrumentiem, brauca ar savu tehniku. Bijām aizvien kuplākā pulkā un seju ne mirkli vairs nepameta smails. Dienas laikā bijām 21 talkotājs un paveicām ļoti jaudīgus darbus ļoti ātrā laikā. Tas gan ir tikai sākums un ļoti ceru, ka ar katru organizēto labiekārtošanas talku talkotāju skaits nesamazināsies, bet tikai augs. Nākamās plānotas jau drīzumā. Šī bija lieliska kopābūšana sirdssiltā atmosfērā. Bija iespēja ne vien čakli pastrādāt, kopā īstenojot iecerēto un prieka pilnās sarunās pasapņojot arī jaunus sapņus, bet arī iepazīt vienu otru, lustīgi izkustēties svaigā gaisā, sajust vienotības sajūtu un satikt cilvēkus, kas gada laikā īpaši bija višiem pietrūcis.

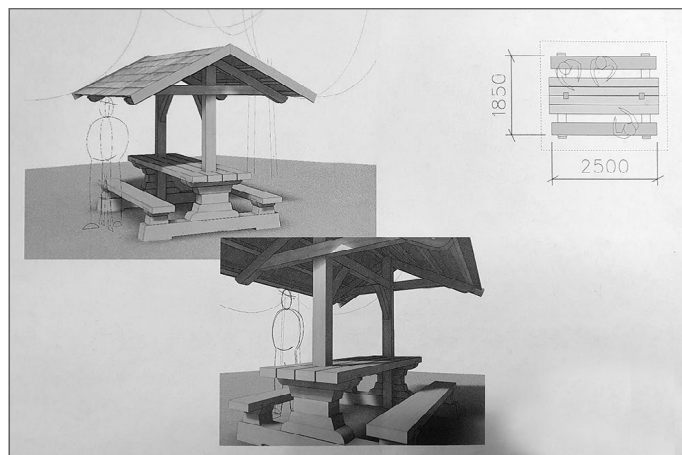
Šī bija pirmā reize, kad pati tuvāk iepazīnu ciema iedzīvotājus, jo Sidgundā esmu uzsākusi dzīvot vien nesen. Kopā ar savu dzīvesbiedru **Mareku Kalniņu** īstenojam mūsu sapņus un veidojam mājas "Lejas Zemzaru". Tā arī radās ideja par labiekārtošanas darbiem parkā kopā ar ciema un novada iedzīvotājiem. Parku bijām apmeklējuši jau iepriekš. Jau sen sirds par parka atmosfēras dega un vieta likās pilnīgi nepelnīti grimstoša aizmirstībā. Kas par dabas skaistumu un dabiskumu, ainavām, meža un pļavu bagātību pašas Lielās Juglas krastos un īpašo enerģiju, kas šeit jau izsenis no vēstures virmo. Tas sajūtams ikkatram, kas paceļ acis un ieklausās, izžina un ieskatās tajā, kas mums jau pieder un ir nenovērtējams. Ķērāties abi klāt un nešaubījāmies, ka ļoti daudzi klusībā jūtas tāpat kā mēs. Tā arī bija! Daudzi metās iekšā ar visu sirdi un dvēseli!

Pirms Lielās Talkas vairākkārtīgi uzrunāju cilvēkus *Facebook* izveidotajā "Lejas Zemzaru" grupā un cilvēki negaidīti aktīvi dalījās ar katru tur ievietoto aicinājuma video. Tolaik biju tikko uzzinājusi par projektu "Mēs savam novadam", izveidoju nepieciešamo komandu, uzrakstīju projektu un iesniedzu to Mālpils novada domē. Ideju īpaši atbalstīja pirmais cilvēks, kuru uzrunāju – **Artis Kļaviņš**. Meklēju cilvēku ar zelta rokām un vēlmi dāvēt. Viņam ir

darbnīca, kurā veido no koka teju vai visu, ko vien sirds izsapņo. Kopā tapa idejas par objektiem, kurus varētu izveidot un uzstādīt Sidgundas parkā. Komandai pievienojās un arī talkoja **Daiga Karlsona**, kura ne mirkli nevilcinoties, kopā ar ģimeni atbalstīja ideju, jo laika vairs nebija daudz un komandai bija jātop ātri. Viņa palīdzēja uzrunāt cilvēkus un stāstīt par iecerī, lai iedzīvotāji ierastos uz talku. Radās aizvien vairāk cilvēku, kas atbalstīja un dalījās, piedalījās talkā ar ģimenēm: **Arnis Brakovskis, Irbe Brakovska, Ira Andersone, Imants Andersons, Elgars Ozols, Kitija Kļaviņa, Baiba Vizule, Aldis Iesalnieks, Toms Karlsons, Laura Skvorcova, Inese Stūre, Līva Karšone, Juris Zīle, Zane Žubecka, Rihards Bērziņš, Elīna Vilkašte, Alise Graudiņa**. Arnis Brakovskis parūpējās un sagādāja savu tehniku, kura uzreiz sašķēlēja visus zarus un aiz mums nepalika nekas, kas vēl būtu atkārtoti sakopjams. Nebija jādedzina slapju zaru kaudzes.

Šobrīd parkam noderētu, ja Tu dāvinātu akmeņus, putnubūrišus, šķembas (nepieciešami vismaz 3 m³) un citas labiekārtošanai noderīgas, praktiskas lietas, kas palīdzēs iekopt parku. Sazināties var ar Ingu Lavrinoviču.

Tieši šobrīd pieteikšanās projektam jau ir noslēgusies. Tiek gaidīti rezultāti, lai varētu virzīties tālāk parka iekārtošanā. Ir vai-

Pirms

Procesā

Pirms

Procesā

rākas lieliskas idejas par pastaigu meža taku izveidi Sidgundas parkā ar labiekārtotu vietu atpūtai, esošā avota ūdens ieguves vietas labiekārtošanu un daudzas citas. Artis Kļaviņš uzņēmies veikt pirmā projekta jauno labiekārtošanas elementu izgatavošanu, kurus plānots darināt no koka (galdu ar soliņiem un jumtiņu, tualeti, miskasti, putnubūriņus). Pacietīgi tiek gaidīti rezultāti, lai jau atkal varētu uzrunāt iedzīvotājus iesaistīties un piedalīties turpmākajās iecerēs.

Paredzēts izveidot arī informatīvu plāksni par vietas nozīmīgo vēsturi ar attēliem, aicinājumiem lolot un saudzēt šo vietu. Šobrīd esošajā Sidgundas parkā reiz ir bijis Rikteres muižas pastaigu mežs, Sidgundas estrāde, sporta laukums, notikuši dažādi pasākumi un sporta spēles, zaļumballes, kuras daudzi vietējie iedzīvotāji atceras joprojām. Es būtu ļoti pateicīga par katru fotoattēlu, ar kuru iedzīvotāji varētu dalīties par šiem notikumiem, ja kaut kas ir saglabājies privātajos arhīvos. Šobrīd esmu ieguvusi tikai 2 attēlus. Lūdzu dalīties! (Kontaktpersona – **Inga 26795823.**)

Šī talka bija īpaši iedvesmojoša un vēlos aicināt skaļi saņņot katru iedzīvotāju, kuram rodas idejas, jo kopīgiem spēkiem varam paveikt daudz. Arī ar pašu rokām vien un vēlēšanos darboties. Jau tagad bez finansiāla atbalsta, esam iesākuši un daudz paveikuši tikai ar cilvēku pašu ieguldīto darbu, pašiem piederošo tehniku un vēlmi darīt, dāvēt ciemam. Sīrsnīgs paldies visiem, kuri jau iesaistījās! Aicinu atsaukties uz nākamajiem aicinājumiem arī tos, kuri vēl nepievienojās! Īpaši aicinu jauniešus, kuru klātbūtne šoreiz trūka!

Iedzīvotāji gaida pašvaldības atbalstu vietas uzturēšanā, bet saprotams, ka katra demolēšana, kuru veic paši apmeklētāji, pamazām attālina mūs visus no šādas uzturēšanas. Pagājis ilgs laiks... Šobrīd cenšamies rast iespēju atkal saņņemt un dot abpusēji. Pārmaiņas varam panākt tikai visi kopā. Iedzīvotāji, kas ieradās uz talku, jau ir spēruši lielu soli, lai palīdzētu saskatīt arī citiem, kas to vēl nav spējuši, ka šo vietu ir vērts uzturēt. Saprotams, ka ir ļaudis, kuriem aiz gruvešiem burvību grūti saskatīt... Šobrīd tika demontēts viss liekais un sakopta daba, lai nekavētos pagātnē, bet veicinātu pārmaiņas... Izveidosim tādu vidi, ko vērts uzturēt pašiem, novērtēt un vismaz nedemolēt. Negaidīsim visu gata-

Pirms

Procesā

vu, bet kopā panāksim rezultātu. Aicinu katru būt vienam no tiem, kas sasparojas. Ne visur un vienmēr ir iespēja visiem kopā radīt. Uztversim to kā iespēju! Esot daļa no vēstures, nostiprinām vērtības, piederību dziļākā izpratnē. Īpaši aicinu jauniešus, kuri nav piedzīvojuši parka vēsturi – ir iespēja pielikt roku, lai paši veidotu sava laika parka vēsturi. Diemžēl... bez vērtībām rodas vēlme apskādēt to, kas tiek pasniegts gatavs... Pamudināsim vietējos jauniešus iesaistīties turpmākajos darbos!

Tā bija lieliska diena kopā – plecu pie pleca darbā! Esam gandarīti un iedvesmas pilni! Lai mums visiem kopā izdodas!

Par pašvaldību administratīvi teritoriālo reformu

Ir noslēdzies būtisks posms administratīvi teritoriālās reformas (ATR) kontekstā. Ir iesniegti un Centrālā vēlēšanu komisijā (CVK) reģistrēti deputātu kandidātu saraksti un partiju vai partiju apvienību vēlēšanu programmas visās 41 esošajās vai jaunveidojamās pašvaldībās, kurās notiks vēlēšanas. Visa informācija par to ir iegūstama CVK mājas lapā, sadaļā pašvaldību vēlēšanas 2021. gads.

Kā jau tikāt, cienījamais lasītāj, informēts, Satversmes tiesa ir ierosinājusi 19 lietas par likumu, kas attiecas uz ATR. Tikai divas lietas tika izskatītas pirms deputātu kandidātu sarakstu iesniegšanas termiņa. Līdz ar to bija skaidrība, kāda būs nākotne Ikšķiles novadam un Skultes pagastam. Ikšķiles novadu pievieno Ogres novadam, jo tas atbilst Satversmei, bet Skultes pagasta pievienošana Saulkrastu novadam un atdalīšana no Limbažu novada neatbilst Satversmei. Partijas varēja koriģēt savus deputātu kandidātu sarakstus un programmas Saulkrastu, Limbažu un Ogres novadā. Saulkrastu un Ogres novadā vēlēšanas varēs notikt un tur pašreiz nevar būt strīdi par administratīvajām robežām. Limbažu novadā vēlēšanas (vai tiks atzītas vai jāriko no jauna) atkarīgas no Satversmes tiesas sprieduma par Salacgrīvas un Alojas novadu nākotni.

Kas sagaidāms šajā kontekstā mūsu jaunajā Siguldas novadā? Inčukalna novada sūdzība Satversmes tiesā par Vangažu pilsētas atdalīšanu no pašreizējā Inčukalna novada ir izskatīšanas stadijā. Lēmums vēl nav pieņemts un ir sagaidāms pašas maija beigās t.i. nedēļu pirms 5. jūnija, kad notiek pašvaldību vēlēšanas. Zināmā mērā neapskaužama situācija gan 9 partijām un to apvienībām, kas iesniegušas deputātu kandidātu sarakstus, gan 159 deputātu kandidātiem, gan pašiem vēlētajiem. Kāds būs Satversmes tiesas lēmums, to pašreiz nevar pateikt neviens. It sevišķi jau ņemot vērā to, ka iepriekšējā Satversmes tiesas lēmuma argumentācijā, kāpēc Skultes pagastu nevar atdalīt no Limbažu novada, ir teksts, ka teritorijai ir jābūt sasaistei ar attīstības centru, kas ir Limbaži, bet Saulkrasti tādi nav. Redzēsim

kādas būs sekas, jo Vangažu pilsētas gadījumā ir līdzīgi, jo atdalot Vangažu pilsētu no Inčukalna novada un to iekļaujot Ropažu novadā ar centru Ulbrokā, arī nav sasaiste ar attīstības centru, jo Ulbroka nav attīstības centrs, bet Sigulda ir. Arī jurists, kurš pārstāv Inčukalna novadu Satversmes tiesā ir tas pats, kurš Satversmes tiesā pārstāvēja Limbažu novadu.

Paliek atklāts jautājums, kas traucēja atlikt pašvaldību vēlēšanas līdz laikam, kamēr Satversmes tiesa izskata visas ierosinātās lietas? Kāpēc tāda steiga? It sevišķi ja joprojām ir Covid-19 pandēmijas laiks ar virkni ierobežojumu. Kā tiks organizētas un notiks vēlēšanas, lai ievērotu visus ierobežojumus? Kā tiks nodrošināta vēlēšanu norise, lai varētu balsot mājās un ievērot epidemioloģisko drošību it sevišķi ja nebūs informācijas, vai balsoņi ir vai nav inficēti ar Covid-19? Vai 5. jūnija un iepriekšējās balsošanas norise neradīs daudziem stresu un neveicinās slimstību? Cik vēlētajiem nepiedalīsies vēlēšanās šo risku dēļ? Tie ir tie jautājumi, kuru dēļ vajadzēja atlikt pašvaldību vēlēšanas uz laiku līdz šie jautājumi ir atrisināti. Kāpēc daudzas valstis ir atlikušas un atliek ļoti daudzus pasākumus (pat Olimpiskās spēles) tieši iedzīvotāju veselības un drošības dēļ?

Domājiet un vērtējiet, cienījamie lasītāji, kādus lēmumus pieņemt vai nepieņemt tie, kam esam uzticējuši lēmējvaru!

Ja Satversmes tiesa nemainīs situāciju Siguldas novada robežās, tad, cienījamais vēlētaj, Jūsu rīcības (piedalīšanās vai nepiedalīšanās vēlēšanās, partiju vai partiju apvienību saraksta izvēles, + vai – ielikšanas deputātu kandidātiem) rezultātā no 159 kandidātiem tiks ievēlēti tikai 19 deputāti, kas nākošos četrus gadus lems par Siguldas novada iedzīvotāju dzīvi. Izvēle ir liela, arī mālpiliešiem, jo astoņos sarakstos ir 14 deputātu kandidāti, kas dzīvo vai strādā Mālpils novadā.

Katra vēlētajā rīcība var būt izšķiroša, lai izveidotos tāds deputātu korpuss, lai jaunajā Siguldas novadā iedzīvotāji varētu būt apmierināti ar kopējo izvēli. Turpmāk vēl.

Aleksandrs Lielmežs

PROJEKTI

Čehu kultūras mantojuma izstāde

Noslēdzam publicēt izstādes **“Lietu un vietu biogrāfijas”** materiālus, kas tapa Erasmus+ projekta ROCHIL (Kultūras mantojuma loma un iespējas starppaaudžu izglītībā) ietvaros.

Šajā avīzes numurā piedāvājam Jums iepazīties ar **čehu** ģimeņu glabātajām dzimtas piemiņas lietām un to stāstiem.

Lelles – mana mūža mīlestība

Kad es atskatos uz savu dzīvi, man ir skaidrs, ka es nevarēju kļūt ne par ko citu, kā vien par leļļu teātra aktrisi! Mans vectēvs – izglītots skolotājs – nodibināja skolu un leļļu teātri Kobilisi (agrāk Jiskra teātris, tagad Karel Hacker teātris). Un, protams, visa mūsu ģimene bija

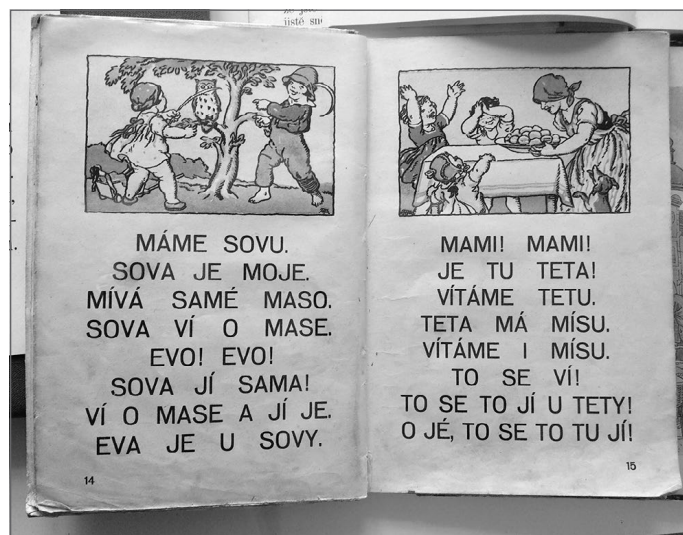
Līdzfinansē
Eiropas Savienības
Erasmus+ programma

iesaistīta teātra darbā. Mēs visi: tētis, mamma, māsa, es, onkulis, tante, māsiņas, spēlējām izrādēs. Tētis un tēvocis pat uzrakstīja vairākas leļļu lugas. Bija skaidrs, kurp virzīsies mani soļi pēc skolas absolvēšanas – uz Skatuves akadēmijas Teātra fakultātes Leļļu teātra nodaļu. Pēc akadēmijas absolvēšanas vairākus gadus strādāju Naivā teātrī Liberecā. Tur es arī apprecējos un, protams, leļļu lugu rakstīšanā iesaistīju arī savu vīru. Lai gan dzīve mani aizveda strādāt arī uz bibliotēku Teātra institūtā (tajā pašā laikā es spēlēju Čehoslovākijas Televīzijas leļļu grupā kā eksterniste), es esmu palikusi uzticīga lellēm līdz šai dienai. Arī mana meita saistīja savu dzīvi ar Leļļu teātri. Viņa studēja režiju un dramaturģiju tajā pašā akadēmijā, kurā es. Pašlaik es sāku iepazīstināt ar lellēm savus mazbērņus. Īsāk sakot – lelles ir visa mana mūža mīlestība!

Vecmāmiņa **Jitka**,
brīvpriekšgājēja no Prāgas Pasaku lasīšanas kluba

Grumlík Jiří kunga atmiņas, kurš ir rosīgs vectēvs un lasa bērniem pasakas bērnodārzos.

Viņš pieraksta, kas notiek katrā lasīšanas stundā, un ļoti novērtē šādu pasaku lasīšanas pieredzi. Bez tam viņš mazdēla klasesbiedriem uzrakstīja arī šīs savas bērņības atmiņas par otru pasaules kara laiku. Mēs tās publicējam šeit ar viņa laipnu piekrišanu.

“Labrīt, skolotājas jaunkundze! Labrīt, dārgie mana mazdēla Jakuba klasesbiedri!

Jakubs man lūdza uzrakstīt kaut ko par manu bērņību un maniem skolas gadiem, kad es biju tikpat mazs kā jūs tagad.

Es jau ilgu laiku eju savas dzīves ceļu. Pēc neilga laika es svinēšu savu 84. dzimšanas dienu. No manas atmiņas ir pazuduši daudzi notikumi, un man nav tik ass prāts kā agrāk, bet bērņību es atceros tā, it kā tā būtu bijusi vakar.

Mana bērņība aizritēja otrajā pasaules karā. Šie 6 gadi tiešām bija ļoti tumšs, nežēlības pilns periods. Nepatīkami, drūmi karavīri, kas bija gērbusies neglīti pelēkās formās un ar pielādētiem šaujamočiem, gāja pa mūsu ielām ne tikai Prāgā, bet arī citās pilsētās. Katru vakaru mūsu tētis aptumšoja logus, lai gaisma nebūtu redzama ielā. Ja neievēroja šo pavēli, tika stingri sodīta

visa ģimene. Otrā pasaules kara beigās Prāgā un citās pilsētās notika uzlidojumi un bombardēšana. Tajos liels skaits nevainīgu cilvēku mira veltīgi. Bet mēs, bērņi, vienmēr gaidījām uzlidojumus, jo tad visas sirēnas uz jumta sāka dunēt. Tās brīdināja un instruēja visus cilvēkus, bet jo īpaši visus skolēnus, lai visi pēc iespējas ātrāk skrietu mājās. Tad mums kopā ar vecākiem nācās patverties pagrabos. Mums, bērņiem, bija priekšrocība, ka uzlidojuma laikā nebija pienākums mācīties un pildīt mājas darbus. Mums nebija sajūtas, ka ir briesmas, jo mēs pilnībā nebijām izpratuši kara šausmas. Mums bija tikai 7–8 gadi, un mums likās, ka tas bija tikai jautri. Uz galvenajiem ceļiem uzlidojumu laikā nebija gandrīz nevienas automašīnas, tāpat uz ielām, tāpēc mēs izmantojām šādu iespēju un spēlējām dažādas spēles. Neviena automašīna nevarēja mūs apdraudēt, un vismaz šādā aspektā mūsu vecāki varēja būt droši.

Kara laikā, īpaši ziemas sezonā, spēcīgi sniga visā valstī un arī Prāgā. Tas bija labs iemesls dažādu sniega spēļu realizēšanai. Bērņi, piemēram, varēja pīkoties. Kurim bija kamanas, tie brauca ar kamanām. Tas pats attiecās arī uz slidošanu.

Ievērojama daudzums sniega bērņiem, protams, sniedza iespēju veidot dažādas sniega figūras, piemēram, sniegavīrus. Viņi

Turpinājums 16. lpp.

Turpinājums no 15. lpp.

izmēģināja dažādas sniega bumbu formas un cēla arī sniega barikādes. Bērni ar prieku spēlēja karavīros un kopā devās sniega kaujās. Viņi parasti spēlējās ilgu laiku, līdz mātēm vajadzēja viņus saukt mājās.

Zēni visā pasaulē mīl futbolu, bet kara laikā gandrīz nevienam nepiederēja futbola bumba, tāpēc zēni stundām ilgi spēlējās ar dažādām lietām, piemēram, ar tā sauktajām "lupatu bumbiņām".

Runājot par skolu, vēlos uzsvērt, ka pamatskola manā bērnībā bija sadalīta divās daļās – meitenes un zēni līdz pamatskolas 5. klasei mācījās atsevišķi, tādējādi viņu starpā nebija ne ķircināšanās, ne konflikti. Skolu sistēmā pasniedzēji galvenokārt bija vīrieši. Jāpiebilst, ka skolotāji bija augsti kvalificēti, un viņiem izdevās ieviest kārtību, disciplīnu un cieņu pret sevi. Viņi pat nevilcinājās izmantot dažādus līdzekļus, piemēram, žaģarus, lai šos mērķus sasniegtu. Fiziskais sods nebija izņēmums. Nepareiza rīcība skolēniem vienmēr sagādāja problēmas, bet neviens nesūdzējās. Nevienam nebija pamata sūdzēties. Visi bija apmierināti, jo skolotāji darīja prasīto, skolēni priecājās, ka viņi neatnesa mājās paziņojumus par sliktu uzvešanos un beidzot viņu vecāki bija apmierināti ar jaukiem un labiem bērniem. Šāda skolas izglītības sistēma mūsdienās diez vai būtu pieņemama, bet tā pierādīja savu dzīvotspēju manā bērnībā.

Mēs mācījāmies klasēs, kur sēdējām uz krāsotiem ozola koka soliņiem ar caurumiem tintes trauciņiem. Katru reizi tajos bija zila vai melna tinte. Skolotāji parasti izmantoja sarkano tinti. Rakstīšanas laikā mums bija jāizmanto šifera tāfeles. Auduma gabals un sūklis piederēja pie aprikojuma, lai būtu iespējams noslaucīt iepriekš uzrakstīto tekstu. Mums bija ļoti slavēta čehu gleznotāja – Milolaša Aleša (Miloláš Aleš) skaisti noformēta pareizrakstības grāmata "Poupata" ("Rosebuds"), kuru izmantojām lasīša-

nas stundās. Līdz šim atceros dažus īpašus rakstus. Sākot ar 2. klasi, rakstīšanas laikā mēs varējām izmantot pildspalvu.

Otrā pasaules kara laikā mūsu prezidents-ārsts Edvards Beneš darbojās emigrācijā Anglijā. Tajā laikā uz čehu skolu klašu sienām karājās vācu līdera Ādolfa Hitlera portreti. Obligāta bija vācu valoda. Pēc vācu parauga labākā atzīme bija 6, bet sliktākā – 1. Smieklīgi!

Salīdzinot ar manas bērnības pasauli, šī pasaule, kurā jūs dzīvojat mūsdienās, ir pilnīgi savādāka. Manā bērnībā nebija neviena lielveikala. Mazu veikalu bija ļoti maz, bet arī tajos bija tikai nedaudzi izstrādājumi. Mūsu mātes galvenokārt palika mājās, lai kā mājsaimnieces rūpētos par saviem bērniem, savukārt mūsu tēvi bija strādnieki vai ierēdņi, lai finansiāli nodrošinātu savu ģimeni.

Mūsu Čehijas kronas tika aizstātas ar Vācijas markām (Deutsche Mark). Savā valstī mēs nevarējām izmantot savu valūtu. Kara gados vispār nebija tādas delikateses kā saldumi vai konfektes, arī apelsīnus, mandarīnus, banānus, kokosriekstus bija iespējams iegādāties tikai Ziemassvētku laikā un tikai ierobežotā daudzumā. Man ir jāuzsver, ka kara laikā mēs cīnījāmies, lai nodrošinātu pamatvajadzības, mums trūka visa, trūka pat pārtikas produktu. Ziemassvētku un dzimšanas dienas dāvanas bija ļoti pieticīgas un vienkāršas, bet bērniem bija liels prieks par tām un viņiem tās patika tāpat, kā jums šodien patīk jūsu dāvanas. Jā, dāvanas, ko jūs saņemat šodien ir pilnīgi atšķirīgas no tām, ko saņēmām bērnībā. Tās ir ļoti izsmalcinātas un, protams, arī ļoti dārgas. Manā laikā nebija ne interneta, ne datora, ne televizora, ne visu veidu mobilo ierīču: izsmalcinātu tālruni, planšetdatoru u.c. Mūsu laiks bija nabadzīgs un vienkāršs. Visi mēģināja atrast iespēju, kā kaut kā izdzīvot.

Mani dārgie bērni, es esmu mazliet piemirsis, ko jums noslēgumā vēlējos teikt. Es vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka otrā pasaules kara laikā, mūsu skolotāji vairumā gadījumu bija ļoti stingri, tomēr mēs, bērni, skolēni, bijām labi izglītoti un respektējām viņu autoritāti. Lai gan mēs dažreiz izturējāmies slikti un bijām nerātni, tomēr mēs nebijām nekaunīgi un ar viņiem nestrīdējāmies. Viņi mums iemācīja lasīt, rakstīt un daudz citu ļoti noderīgu lietu tik smagā laikā. Līdz šim es to atceros ar lielu pateicību. Mani dārgie bērni, es vēlos jums noslēgumā sniegt nelielu padomu no pieredzējuša cilvēka, kurš ir pārdzīvojis labus un sliktus laikus. Esiet priecīgi par vecākiem, vecvecākiem, skolotājiem un arī klasesbiedriem. Labestība, ko dosiet, noteikti atgriezīsies pie jums, jūs būsit laimīgi, veiksmīgi sasniegsiet savus mērķus un gūsiet gandarījumu par paveikto. Es to novēlu jums no visas sirds!"

Jēkaba vectēvs **Jiri**,
brīvprātīgais no Prāgas Pasaku lasīšanas kluba

Deja ir mana kaislība

Mans vectēvs bija ciema galvenais skolotājs, mašīnrakstītājs, hronists, amatieru teātra aktieris un režisors vienā personā. Viņš mani iedvesmoja ar savu personīgo piemēru un parādīja, ka pat 50-tajos gados bija iespējama radoša dzīve nelabvēlīgos apstākļos, nelielā ciematā un pieticīgā materiālajā situācijā ģimenē ar sešiem bērniem. Nelielā saimniecībā ar govīm, kazām, cūkām, zosīm, vistām, trušiem, suni un kaķiem es iemācījos palīdzēt vecvecākiem brīvdienās. Pa dienu es strādāju kopā ar vecmāmiņu, bet vakaros notika lasīšana, stāstīšana un galda spēļu spēlēšana. Es zīmēju un dziedāju kopā ar savu vectēvu.

Mans tētis bija vecākais dēls. No vectēva viņš bija mantojis daudzus talantus. Būdams jauns skolotājs, viņš vadīja bērnu kori

skolā un priecājās, kā viņš teica, par šīm brīnišķīgajām tīrajām bērnu balsīm.

Mana māte bija entuziasma pilna izrāžu un koncertu apmeklētāja. Kad man bija 12 gadu, viņa paņēma mani līdzi uz Antonīna Dvoržāka "Nāru", un es ar izbrīnu un aizkustinājumu ļāvos operas burvībai. Vecāki ļāva man mācīties klavierspēli, mākslu, baletu un apmeklēt kultūras pasākumus.

Studiju laikā, dzīvojot prom no mājām, es neļāvos lielās pilsētas kārdinājumiem, bet atradu tautas deju ansambli un iestājos tajā. Pēc 2 gadiem aizgāju uz jaunizveidoto deju ansambli Chorea Bohemica. Tur es pavadīju skaistus, laimīgus 10 gadus radošā

atmosfērā, turpinot savu darbu un pienākumus. Atlīdzība bija izpārdotas izrādes un entuziasma pilni skatītāji.

Visiem jauniešiem es novēlu to, kas bija dots man – augot savā ģimenē dabiski pārņemt labu piemēru no saviem tuvākajiem, kā dzīvot dzīvi, pārvarēt neveiksmes un veselības ierobežojumus.

P.S. Mans brāļadēls šogad absolvējis DAMU un ir iesaistījies Nacionālajā teātrī Brno.

Tātad dārgie vecvecāki un vecāki, paldies!

Vecmāmiņa **Ksenija**,
brīvpriētīgā no Prāgas Pasaku lasīšanas kluba

No zinātnes līdz rokdarbiem

Ja mēs vēlamies patiesi atpūsties, ir nepieciešams pievērsties dažādām aktivitātēm, piemēram, nomainīt zinātnisko darbu ar rokdarbiem. Mana māte bija prasmīga sieviešu apģērba dizainere, bet visas manas pūles kaut ko uzšūt, viņas acīs bija pilnīgi veltas, tāpēc es sāku izvairīties no šūšanas un pievērsos cita veida rokdarbiem, piemēram, tamborēšanai, adīšanai un izšūšanai. Man tas diezgan labi patika, un reizē tas man bija arī pacietības treniņš. Māte mani pat uzslavēja, kad 13 gadu vecumā noadīju viņai pirmos pirkstainos cimdus (nevis dūraiņus). To aizmugurē bija pat zviedru zvaigžņu raksts. Mans prieks turpināja augt, un adot, tamborējot un izšūjot, es varēju atpūsties no zinātniskā un pedagoģiskā darba, turklāt rokdarbu laikā man patika klausīties

interesantas radio programmas.

Vēlāk es uzadīju vairākus džemperus ģimenes locekļiem kā arī daudzas siltas vilnas zeķes no vilnas atlikumiem, izmantojot ātru adīšanas tehniku – tikai ar divām adatām.

Turpinājums 18. lpp.

Turpinājums no 17. lpp.

Tamborējot ir iespējams radīt daudz dažādu lietu, piemēram, figūriņas, kuras īpaši novērtē mazi bērni. Izšūšanas laikā es varēju izmēģināt dažādus dūrienus, izveidot skaistus paliktņus un apgūt arī Rišeljē tehniku, kas ir sarežģītāka. Vienmēr ir nepieciešams rūpīgi izšūt un izgriezt tukšumus. Šajā tehnikā var atrast fantāziju, veidojot arī dažādu krāsu darbus, ne tikai baltus.

Lūdzu, vērtējiet paši!

Vecmāmiņa **Ludmila**,
brīvprātīgā no Prāgas Pasaku lasīšanas kluba

Tamborēšana, laiks kopā ar ģimeni

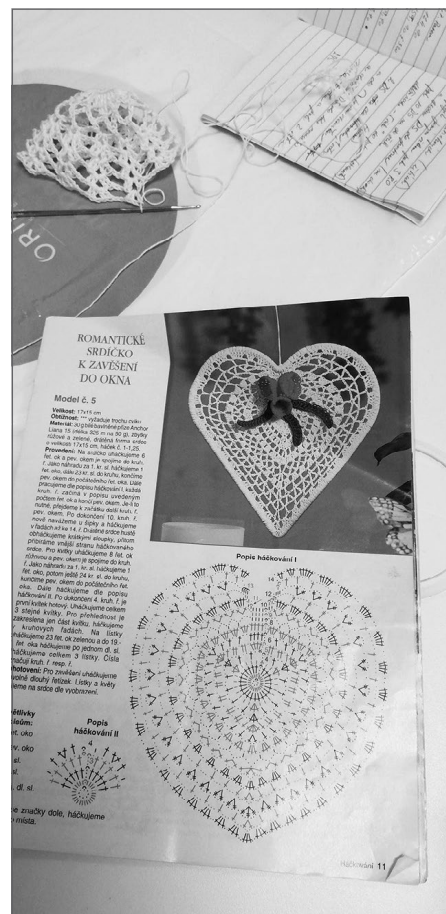
Nesen dažas dienas iepļānoju pavadīt vasarnīcā pie meža ar saviem 3 mazbērniem – piecpadsmit un sešpadsmit gadus veciem. Mūs sagaidīja neliels pārsteigums – Wi-Fi signāls bija vājš, līdz ar to nebija arī televīzijas, tomēr pat bez šīm ērtībām, mums nemaz nebija garlaicīgi. Ēdienu gatavojām kopīgi, bet vakarā, klausoties radio, spēlējām galda spēles. Bērniem ļoti patika un viņi bija ļoti jautri. Es viņiem pastāstīju par savu bērnību, kad mēs: es, manas divas māsas, mamma un tētis, vakarus pavadījām mājās tikai klausoties radio programmas, jo televīzijas nebija.

Atceros, man ļoti patika, kad tētis mums lasīja priekšā. Viņam bija skaista izruna, un parasti viņš izvēlējās vēsturiskus vai ceļojumu romānus. Kamēr tētis lasīja, mamma lāpīja drēbes. Viņa bija ļoti prasmīga visos rokdarbos, daudz šuva un mūs – trīs meitenes arī mudināja ķerties pie rokdarbiem. Šīs prasmes man vēlāk ļoti noderēja, jo es varēju tamborēt un šūt apģērbus savām meitām un mazbērniem. Skumji, ka šodien meitenēm vairs nav šādu iemaņu.

Pavadītais laiks vasarnīcā ar mazbērniem bija ļoti piepildīts, mēs atgriezāmies apmierināti un bērni atzina, ka pat bez Wi-Fi var diezgan ļoti iztikt dažas dienas kopā ar vecmāmiņu. Es iemācīju viņiem tamborēt, un mēs paveicām diezgan labu darbu. Nesen vadīju tamborēšanas kursu arī Mezi nāmi organizācijā, gatavojām Ziemassvētku rotājumus kopā ar citām vecmāmiņām no Pasaku lasīšanas kluba. Un es domāju, ka mums veicās ļoti labi.

Spridiet paši!

Vecmāmiņa **Dana**,
brīvprātīgā no Prāgas Pasaku lasīšanas kluba

Biškopība Klenovicē

Es vēlos jūs iepazīstināt ar nodarbošanos, kas apvieno mūsu ģimeni jau vairākās paaudzēs. Tā sākās ar mana vīra vectēvu Josefu Kostíneku, kurš nolēma atgriezties no pilsētas atpakaļ dzimtajā vietā un tāpēc nopirka vasarnīcu Klenovices ciematā. Sākotnēji Kostíneku ģimene dzīvoja mājā, kurā bija tikai viesistaba, virtuve, kurā viņi gulēja, un pieliekamais. Šķūnis bija savienots ar māju. Kad vectēvs Josefs nopirka šo īpašumu, viņš nezināja, ka ap māju ir dravas pilnas ar bitēm. Laika gaitā ar kaimiņu palīdzību viņš iemācījās rūpēties par stropiem, nopirka nepieciešamo aprīkojumu, atveda uz laukiem arī meitu Lenku un dēlu Josefu.

Lenka ir mana vīra māte un mūsu bērnu vecmāmiņa. Viņa iemācīja visu svarīgo par biškopību savam dēlam Janam, tāpēc

tagad arī mēs ar vīru Janu nodarbojamies ar biškopību un mācām to nākamajai paaudzei – mūsu dēliem Janam un Jakubam.

Kā tas viss notiek? Bites ir jāaprūpē visu gadu. Pavasarī ir jāsāk ar to, ka bites jāpārbauda un jānoskaidro, vai tās pēc ziemas ir labā stāvoklī. Bieži gadās, ka bites pavasarī spietu un tad, kad ir izdevība, mēs ķeram spietu. Parasti bišu spietam patīk apmesties apkārtnes augstākajā kokā uz nepieejamākā zara, kuru mēs varam sasniegt tikai ar lielajām kāpnēm, uz kurām stāv mans vīrs, bērni viņu tur, bet es turu koka kastī, cik vien precīzi iespējams zem bišu saimes, lai tā iekrīt tieši koka kastē. Tas ne vienmēr izdodas, bet, kad mēs noķeram saimi, mēs esam laimīgi. Vectēvs to īpaši novērtē, jo spiets nozīmē, ka bites ir izaudzinājušas jaunu māti un meklē jaunu stropu.

Kad bites kastē nomierinās, mēs tās pārceļam uz tukšu stropu. Kad medus ir ievākts, vectēvs ziņo, ka tas ir gatavs izņemšanai no šūnām. Medu mēs parasti vācam divas reizes gadā – maija beigās un ap jūlija vidu. Ievākšanas laikā lomas tiek precīzi sadalītas: vectēvs Josefs no stropiem izvēlas pilnās šūnas, mans vīrs tās ved uz medus māju, kur es tās apstrādāju, nolobot plāno vaska kārtiņu, kas klāj šūnas. Bērni griež speciālo rotējošo mašīnu, bet vecmāmiņa Lenka lej medu sagatavotajos traukos. Medus vākšana no mūsu 7 stropiem ir visas dienas darbs.

Mēs tūlīt arī nogaršojam medu. Vislabākais ir kopā ar šūnām, mēs to saucam par "medus gumiju".

Medus vākšanā palīdz arī krustmāte Jaruška, kura diemžēl cieš no Alcheimera slimības. Vectēvs Josefs atveda tanti Jarušku dzīvot pie mums, jo viņa vairs nebija spējīga dzīvot patstāvīgi. Viņa jūtas labi mūsu ģimenē, palīdz mums medus ievākšanā, un

priecājas, ka mēs visi esam kopā.

Draugi mums bieži jautā, vai mēs nebaidāmies no bišu dzēlieniem un bitēm kopumā. Es domāju, ka pie visa var pierast. Protams, dažreiz mēs nevaram izvairīties dzēlieniem, bet kopumā biškopība ir ļoti droša, ja ir vajadzīgās iemaņas, turklāt biškopi sargā aizsargtērps. Kopš mēs ar vīru sākām nodarboties ar biškopību, ir pagājuši vairāk kā 15 gadi un neviena nelaime nekad nav notikusi, gluži pretēji, bites mūs iepriecina, un es lepojos, ka mums reiz izdevās savākt gandrīz 100 kg medus no 7 stropiem.

Mēs varam apgādāt ar medu visu ģimeni, un mums ir arī pastāvīgi pircēji, kuri iecienījuši mūsu medu. Ir taisnība, ka biškopība ir smags darbs, taču mēs visa ģimene spējam tikt galā ar to galā, un es ieteiktu biškopību visiem. Vienkārši pārvariet dažas grūtības un prieks par medu būs liels!

leskats vēsturē – dzīve fermā

Otrā pasaules kara laikā mūsu ģimene tika izsūtīta no sākotnējās mājas. Pēc šī perioda mūsu senči atgriezās dzimtajā ciematā, tikai ne vairs vecajā mājā, bet jau šajā saimniecībā.

Saimniecība bija diezgan plaša ar šķūni, veļas mazgātavu un lopu kautuvi. Kara laikā ēkas bija kalpojušas armijai, un pēdas ir saglabājušās līdz mūsdienām. Šeit sāka rakstīt jaunu mūsu ģimenes vēsturi.

Mana vecmāmiņa bija ļoti dievbijīga sieviete. Katru svētdienu viņa brauca ar velosipēdu uz baznīcu. Šis velosipēds mūsu saimniecībā vēlprojām ir saglabājies.

Viņa bija arī lieliska pavāre. Viņas virtuve vienmēr bija kārtīga un gatava pasniegt labumus ģimenei un arī nejaušiem garāmgājējiem. Man ir liels gods mantot viņas traukus un virtuves aprīkojumu.

Vecmāmiņa bija ļoti taupīga sieviete. Viņa augstu novērtēja savus svētku traukus un tie tika izmantoti tikai īpašos brīžos un vienmēr arī Ziemassvētkos. Līdz šai dienai tās mums ir skaistas Ziemassvētku atmiņas.

Ap māju bija lauki, meži, pļavas un kūtis, kurās vienmēr audzēja liellopus. Laukos auga kartupeļi, graudi un lucerna liello-

Manas vecmāmiņas virtuves trauki

Skaisti šķīvji, galda piederumi un trauki īpašiem gadījumiem

Ziemassvētku trauki

Turpinājums 20. lpp.

Turpinājums no 19. lpp.

Ratu ritenis un māla krūze, kuru izmantoja kausētiem cūku taukiem

piem. Mežā – koksne malkai un jaunu koku stādīšanai. Pļavās – zāle pļaušanai un sienam liellopiem. Kūtis – kazas un govīs pienam un gaļai, cūkas gaļai, vistas olām un gaļai, truši gaļai, zirgi darbam.

No mūsu senču ratiem, kurus izmantoja ceļā uz siena pļavām, līdz mūsdienām ir saglabāties tikai šis ritenis. Tas mums ir liels dārgums.

Saimniecības kravu vilkšanai tika izmantoti daudzi zirgi. Bija nepieciešams sagādāt zirglietas un izmantot tās.

Liels dārgums un piemiņa mūsu ģimenē ir vecmāmiņas un vectēva kāzu fotogrāfija. Tā ir skaistā rāmī, un rotājums ap fotoattēlu ir no vecmāmiņas kāzu vainaga ar plīvuru.

Mana vecmāmiņa bija ļoti strādīga, un kad pabeidza darbu

laukos, mežā, ap lopiem, viņa apsēdās pie šujmašīnas un atpūtās no smagā darba saimniecībā.

Vecmāmiņas kāzu foto un Dievmātes un Jēzus figūriņa

SIGULDAS NOVADA ZIŅAS

Siguldas Jaunā pils pošas atvēršanai; pilī notiek laulību ceremonijas

Siguldas Jaunajā pilī pēc vērienīgās rekonstrukcijas notiek labiekārtošanas darbi, lai, uzlabojoties epidemioloģiskajai situācijai, tā atkal vērtu durvis apmeklētājiem ar plašu kultūras piedāvājumu. Pirmo reizi Siguldas Jaunajā pilī būs skatāma ekspozīcija, kas vēstīs par pils un Siguldas vēsturi, būs pieejamas telpas māksliniekiem izstāžu veidošanai, kā arī greznajās pilīs zālēs notiks koncerti un literārie lasījumi. Tāpat pilī jau atsākusies laulību ceremoniju norise, dodot iespēju gredzenus mīt jaunlaulātajiem no visas Latvijas, jo pils jau agrāk ir bijusi viena no iecienītākajām laulību ceremoniju vietām.

Siguldas Jaunā pils ir valsts nozīmes arhitektūras piemineklis, tāpēc pils restaurācijas laikā īpaša vērība pievērsta tieši unikālā pils interjera saglabāšanai un atjaunošanai, jo Latvijas arhitektūras vēsturē tas vērtējams kā unikāla nacionālā romantisma interjera pārle. Siguldas Jaunās pils pastāvēšanas laikā tā pārbūvēta vairākas reizes, taču šobrīd tā atjaunota kā precīza kopija 1937. gada pārbūvei, kas noritēja izcilā arhitekta Alfrēda Birkhāna vadībā, pilī saimniekojot Latvijas preses biedrībai. Tolaik pils interjera veidošanā tika iesaistīti zināmi latviešu mākslinieki, kuru darbi pilī skatāmi vēl šobrīd. Pils svētku zāles četrās koka intarsijās skatāmi izcilā latviešu glezniecības vecmeistara Niklāva Strunkes darbi, savukārt sienu gleznojumu vidū ir tādi autori kā Kārlis Sūniņš un Teodors Ozoliņš.

Atjaunotajās Siguldas Jaunās pils telpās jau aprīļa vidū ir notikusi pirmā laulību ceremonija. Siguldas novadā pastāvīgi deklarētie iedzīvotāji saņem atļaušanu savas īpašās dienas svinībām pilī, kas no 1. jūlija tiks piemērotas arī Mālpils novada iedzīvotājiem. Sākot no vasaras vidus, arī tiem mālpiliešiem, kas vismaz 12 mē-

nešus pirms laulību reģistrēšanas dienas pastāvīgi ir deklarējušies Mālpils novadā, būs iespēja Siguldas Jaunās pils telpās saņemt atļaušanu:

- 75% apmērā, ja abi jaunlaulātie ir bijuši vismaz gadu deklarēti kādā no jaunveidojamā novada teritorijām. Līdz ar to svinīga laulību reģistrācija Siguldas Jaunās pils Svētku zālē jaunajam pārim izmaksās 51 eiro, bet Mazajā zālē, kas piemērota svinībām līdz 10 cilvēkiem, – 9,40 eiro;
- 50% apmērā, ja viens no jaunā pāra ir bijis pastāvīgi deklarēts kādā no jaunveidojamā novada teritorijām. Maksa ar atļaušanu laulību ceremonijai pils Svētku zālē būs 102,02 eiro, bet Mazajā zālē – 18,80 eiro.

Pārējiem svinīga laulības ceremonija Svētku zālē izmaksās 204,01 eiro, bet pils Mazajā zālē – 37,59 eiro.

Tāpat jaunveidojamajā Siguldas novadā pastāvīgi deklarētajiem iedzīvotājiem no 1. jūlija būs iespēja veikt laulības reģistrāciju bez maksas Siguldas novada Dzimtsarakstu nodaļas telpās, klātesot pārim, kas vēlas noslēgt laulību, un diviem lieciniekiem. Iesniedzot iesniegumu par laulības noslēgšanu, ir jāveic Ministru kabineta noteikumos noteiktās valsts nodevas samaksa par laulības reģistrāciju 14 eiro apmērā, kura nav iekļauta pakalpojuma maksā par svinīgu laulības reģistrācijas ceremoniju.

Siguldas novada Dzimtsarakstu nodaļa iedzīvotāju ērtībām ir izveidojusi Dzimtsarakstu nodaļas laulību reģistrācijas kalendāru, kas pieejams Siguldas novada pašvaldības pakalpojumu portālā e.sigulda.lv. Kalendārā redzami tuvākajā pusgadā laulībām pieejamie datumi un laiki, lai pāri laulību reģistrācijas ceremoniju var ieplānot laicīgi.

Siguldas Jaunās pils pārbūves un restaurācijas darbus veiks "ReRe Grupa". Restaurācijas laikā veikta pils torņa fasāžu rekonstrukcija un noņemtas būvniecības sastatnes, paralēli tam veikta arī pils torņa iekštelpas koka vītņu kāpņu restaurācija, pils otrā stāva balkona atjaunošanas darbi, pils galvenās ieejas kāpņu un lieveņa izbūve.

Pilī izbūvēta jauna ventilācijas un apkures sistēma, kā arī veikti fasādes atjaunošanas darbi. Visas ieejas kāpnes Jaunās

pils fasādēs ir vai nu restaurētas, vai pārbūvētas. Tāpat pilnībā veikta jumta konstrukciju un seguma restaurācija – nomainītas bojātās jumta konstrukcijas un siltināts jumta pārsegums, kā arī veikta jumta seguma (skārda valcprofila) montāža.

Telpu atjaunošana Jaunajā pilī veikta saskaņā ar restaurācijas programmu, kas saskaņota ar Nacionālo kultūras mantojuma pārvaldi.

Mālpils novada iedzīvotāji aicināti izteikt viedokli par nākotnes Siguldas novada attīstību

Turpinoties darbam pie Siguldas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas 2021.–2045. gadam izstrādes, SIA "Metrum", kas piesaistīts dokumenta izstrādē, izveidojis interneta platformu "sigulda.tergis.lv" pakalpojumu pieejamības apzināšanai un to vajadzībām Siguldas novadā. Lai iesaistītu arvien plašāku jaunveidojamā Siguldas novada iedzīvotāju skaitu, Mālpils novada iedzīvotāji aicināti aplūkot un atzīmēt priekšlikumus novada attīstībai.

Platformā iespējams norādīt, kādi pakalpojumi konkrētos punktos varētu tikt attīstīti vai dažādoti. Tādējādi ir iespēja atsevišķi norādīt kultūras, izglītības, sporta, publiskās ārtelpas, paš-

valdības pakalpojumu, veselības un infrastruktūras objektus, būves, pakalpojumus vai sniegt citus priekšlikumus.

Tīmekļa vietnē www.sigulda.lv var apskatīt arī platformas lietošanas instrukciju, kurā pa soļiem attēlots, kā norādīt tos pakalpojumus vai objektus, ko iedzīvotāji rosinātu izvērtēt ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes laikā.

Patlaban tiek apkopti viedokļi no anketām, kuras aizpildīja jaunveidojamā novada iedzīvotāji. Kopumā tika saņemtas 485 anketas, kurās pārstāvēti visi novadi un dažādas vecuma grupas, sākot no skolēniem un beidzot ar senioriem pensijas vecumā.

INFORMĀCIJA

Siguldas pilsēta SIA "JUMIS" nodrošina vairākas iespējas bez maksas nodot lauksaimniecības iepakojumu

Pavasaris ir viens no aktīvākajiem gada periodiem zemnieku saimniecībās visā Latvijā. Vienlaikus tas ir laiks, kad saimniecībās sāk uzkrāties izlietotais lauksaimniecības iepakojums. Lai novērstu šī iepakojuma nonākšanu dabā, tostarp tikt apraktam vai sadedzinātam, Siguldas pilsētas SIA "JUMIS" kopā ar SIA "Eco Baltia vide" un Latvijas Zaļo punktu aicina no tā atbrīvoties videi draudzīgā veidā – pieteikt bezmaksas savākšanu vai nogādāt uz atkritumu šķirošanas laukumu "Zemdegas", Siguldas novadā, tādējādi nodrošinot iepakojumu nonākšanu otrreizējā pārstrādē.

Siguldas pilsētas SIA "JUMIS" no zemnieku saimniecībām otrreizējai pārstrādei pieņem dažāda veida plēvi, tostarp skābsiena, ruļļu ietinamo, agro, dārza un cita veida plēves veidus. Tāpat tiek pieņemti polipropilēna maisi jeb BIG BAG, plastmasas kanas un mucas, kā arī lauksaimniecības iepakojumi pēc atsevišķas vienošanās. Visam nodotajam materiālam jāatbilst **kvalitātes prasībām**. Tam jābūt tīram un sausam – bez lauksaimniecības produktu piejaukumiem, piemēram, salmiem, skābarības, dažādiem sadzīves un būvniecības atkritumiem, kā arī smiltīm un dubļiem. Turklāt, ja uzkrājies liels iepakojuma apjoms, kas atbilst kvalitātes prasībām, tad, balstoties uz kopējo cenu politiku izlietotā iepakojuma tirgū, var tikt izskatīta iespēja par atlīdzības piemērošanu.

Lauksaimniecības iepakojumu pēc iepriekšējas pieteikšanās var nodot Siguldas pilsētas SIA "JUMIS" šķiroto atkritumu pieņemšanas laukumā "Zemdegas", Siguldas pagasts, Zināt-

Nodod izlietoto lauksaimniecības iepakojumu pārstrādei un parūpējies par vidi!

nes iela, Peltas (tālr. 26112288). Gadījumā, ja nav iespējas uzkrāt iepakojumu nogādāt uz norādītajām vietām, Siguldas pilsētas SIA "JUMIS" aicina pieteikt iepakojuma bezmaksas savākšanu arī klātienē no zemnieku saimniecībām. Pakalpojums tiek sniegts rindas kārtībā apjomam virs 5m³. Pieteikt bezmaksas materiālu savākšanu, kā arī iegūt sīkaku informāciju var, zvanot pa tālruni 26112288 vai rakstot e-pastu uz: info@jumis.lv.

Zemnieku nodotais un lauksaimniecībās savāktais iepakojums nonāk pārstrādē "Eco Baltia grupas" polimēru iepakojumu pārstrādes rūpnīcā SIA "Nordic Plast", Olainē, lai jau pēc tam kā jaunas izejvielas varētu tikt izmantotas jaunu preču, tostarp arī dažādu iepakojumu ražošanā. Savukārt zemnieku saimniecības pēc izlietotā iepakojuma nodošanas nepieciešamības gadījumā saņem arī Valsts vides dienestam vai Eiropas Savienības fondu

Turpinājums 22. lpp.

Turpinājums no 21. lpp.

projektiem paredzētu apliecinājumu par vides aizsardzības un atkritumu apsaimniekošanas prasībām atbilstošu lauksaimniecības iepakojuma apsaimniekošanu.

Siguldas pilsētas SIA "JUMIS" aicina būt atbildīgiem par pareizu lauksaimniecībā izmantotā iepakojuma, kā arī citu atkritumu veidu apsaimniekošanu. Tos nedrīkst aprakt zemē, dedzināt, ilgstoši uzkrāt, izmest dabā vai novietot sadzīves atkritumos.

Jebkuru atkritumu nepareiza likvidēšana atstāj negatīvu ietekmi gan uz cilvēka veselību, gan apkārtējo vidi kopumā.

Plašāka informācija par lauksaimniecības iepakojuma apsaimniekošanu un citiem Siguldas pilsētas SIA "JUMIS" pakalpojumiem pieejama www.jumis.lv, zvanot pa tālr. **26112288** vai rakstot uz e-pastu: **info@jumis.lv**.

PAZIŅOJUMS par izsolēm

Mālpils novada dome informē, ka 2021. gada 17. maijā, domes zālē, 2. stāvā, Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā:

1. **Rakstiskā izsolē** ar augšupejošu soli tiks izsolīta pašvaldībai piederoša kustamā manta – **vieglā pasažieru automašīna TOYOTA AVENSIS**, valsts reģ. Nr. GR 5851.

Automašīnas nosacītā cena – **2600 EUR**.

Izsoles sākums plkst. 10:00, izsoles pieteikumu reģistrācija līdz plkst. 9:45.

2. **Mutiskā izsolē** ar augšupejošu soli tiks izsolīti šādi pašvaldībai piederoši **nekustamie īpašumi**:

2.1. **Laukmales**, Mālpils novads, kadastra Nr. 8074 003 0955, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 8074 003 1040, ar platību **2,07 ha**.

Nekustamā īpašuma sākumcena **5 500 EUR**.

Izsoles sākums plkst. 10:15, izsoles pieteikumu reģistrācija līdz plkst. 10:00.

2.2. **Melioratoru iela 9**, Mālpils, Mālpils novads, kadastra

Nr. 8074 003 1015, kas sastāv no **zemes vienības 0,4026 ha** platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 1005, un **mašīnu šķūņa ēkas 770,6 m²** platībā, kadastra apzīmējums 8074 003 0256 002.

Nekustamā īpašuma sākumcena **3 200 EUR**.

Izsoles sākums plkst. 10:30, izsoles pieteikumu reģistrācija līdz plkst. 10:15.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Mālpils novada domes mājaslapas sadaļā Nekustamie īpašumi/nekustamo īpašumu izsoles un Mālpils novada domes Kancelejā, 202. kabinetā, Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā.

Kustamo mantu – vieglo pasažieru automašīnu var apskatīt darba dienās, iepriekš piesakoties pa tālruni **29256873**. Ar nekustamajiem īpašumiem var iepazīties patstāvīgi, iepriekš piesakoties pa tālruni **67970892**.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Mālpils novada domes mājaslapā www.malpils.lv vai Kancelejā, 202. kabinetā, Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā.

Siltumenerģijas tarifs Mālpilī 2021. gada MARTĀ: 59,13 EUR/MWh

Adrese Mālpilī (iela, nr.)	Skaitītāja rādījums		Patērētās MWh	Mājas kopējā platība m ²	1m ² izcenojums EUR
	mēn. sāk.	mēn. beigās			
Celtnieku 1	539	563	24	797,6	1,78
Celtnieku 3	3355	3375	20	803,48	1,47
Dārza 2	1912	1933	21	739,77	1,68
Dārza 4	2578	2613	35	903,97	2,29
Jaunā 2 un 4	3065	3104	39	1029,66	2,24
Jaunā 6	2625	2645	20	840,35	1,41
Jaunā 5	3020	3057	37	998,23	2,19
Kastaņu 3	2143	2163	20	857,47	1,38
Kastaņu 5	1951	1974	23	843,84	1,61
Kastaņu 7	2099	2124	25	861,36	1,72
Krasta 1 un 3	3135	3177	42	1097,5	2,26
Krasta 2	4437	4488	51	1812,76	1,66
Krasta 4/1	2863	2898	35	1075,72	1,92
Krasta 4/2	2843	2876	33	1101,4	1,77
Krasta 4/3	2459	2489	30	1089	1,63
Krasta 5	3488	3538	50	1376,45	2,15
Ķiršu 2	994	1008	14	376,42	2,20
Ķiršu 2A	478,9	485,16	6,26	233,4	1,59
Ķiršu 3-C	61,997	63,992	1,995	97,22	1,21
Ķiršu 3-D	47,16	47,745	0,585	80,1	0,43
Ķiršu 4	3224	3262	38	1193,67	1,88
Ķiršu 5	3628	3675	47	1222,23	2,27
Ķiršu 7	5034	5095	61	1986,31	1,82
Nākotnes 2	4075	4118	43	1550,53	1,64
Nākotnes 4	5107	5164	57	1861,21	1,81
Nākotnes 6	3075	3113	38	1207,63	1,86
Nākotnes 10	2552	2587	35	1024,09	2,02

SIA "EMU PRIM" (Reģ. Nr. 40003261615)

aicina darbā:

mehāniķi ar iemaņām metināšanā, virpošanā

Pienākumi:

- veikt kvalitatīvu automašīnu remontu un apkopes darbus;
- veikt transportlīdzekļu ikdienas apkopes;
- veikt remontu uzskaiti;
- veikt metināšanas darbus, izmantojot pusautomātiskās metināšanas iekārtas;
- prast lasīt rasējumus un shēmas;
- izvēlēties situācijai atbilstošu metināšanas metodi.

Prasības:

- darba pieredze automašīnu remonta darbu veikšanā;
- zināšanas par automašīnu tehnisko uzbūvi;

- prasmes patstāvīgi darboties ar servisa iekārtām;
- pieredze metinātāja amatā;
- augsta pienākumu un atbildības sajūta;
- precizitāte un patstāvība, pildot darba pienākumus;
- pozitīva attieksme, izpratne un motivācija;
- auto vadīšanas prasmes (B kategorija).

Uzņēmums piedāvā:

- konkurētspējīgu atalgojumu un sociālās garantijas;
- darbu stabilā uzņēmumā;
- profesionālus un atsaucīgus kolēģus;
- darbam nepieciešamo apmācību;
- iespēju iegūt jaunu profesionālo pieredzi;
- atalgojumu no 1000 līdz 1800 eiro pirms nodokļu nomaksas, ņemot vērā kvalifikāciju un padarītā darba apjomu;
- darba vieta Mālpilī.

Pieteikties darbā, CV sūtīt uz e-pasta adresi: emuprim@emuprim.lv vai zvanot uz tālruna numuriem 26547622, 29268364 (darbdienās no plkst. 8:30 līdz 17:00) līdz 15. maijam.

Paziņojums par nekustamā īpašuma nodošanu nomā ar izpirkuma tiesībām

Mālpils novada dome informē, ka ar 2021. gada 31. marta domes sēdes lēmumu Nr. 4/10 "Par nekustamā īpašuma "Dumburkalni" nodošanu nomā ar izpirkuma tiesībām":

- tiek nodota nomā ar izpirkuma tiesībām neapbūvēta lauksaimniecības zeme – nekustamais īpašums "Dumburkalni", Mālpils novads, kadastra Nr. 8074 003 0123, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 8074 003 1059, **7,52 ha platībā**, uz laiku līdz 12 gadiem.
- Lauksaimniecības zemes izpirkuma cena **5 066 EUR** (pieci tūkstoši sešdesmit seši euro).
- Nomas tiesību pretendentu pieteikšanās termiņš – **2021. gada 17. maijs**.

Ar zemes nomas līguma projektu un iesnieguma veidlapu nomas tiesībām var iepazīties pašvaldības mājas lapā www.malpils.lv vai domes Kancelejā, Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā.

13. maijā būs iespēja nodot nolietotās elektropreces Mālpilī, Energētikas ielā 3 (pie katlu mājas) no 9:00 līdz 14:00.

Elektroprecēm jābūt NEIZJUKTĀM!

PAVASARA GADATIRGUS MĀLPILĪ

9. maijā no plkst. 10:00 līdz 14:00
Sniedzes ielā

SLUDINĀJUMS

SIA "Norma K" izsolē pārdod:

- **greideri DZ-99** ar traktortehnikas reģistrācijas Nr. T9862LA – **3 000 EUR** (trīs tūkstoši euro);
- **greideri CHENG GONG PY185A** ar traktortehnikas reģistrācijas Nr. T7896LT – **9 000 EUR** (deviņi tūkstoši euro);
- **traktoru LTZ 55A** ar traktortehnikas reģistrācijas Nr. T1117LA – **4 500 EUR** (četri tūkstoši pieci simti euro).

Izsole notiks **2021. gada 17. maijā** SIA "Norma K" telpās (310. kabinets) Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā. Sīkāka informācija pa tālruni **27728115**.

Ar izsoles nolikumu un kustamās mantas vērtējumu var iepazīties mājas lapā www.malpils.lv, sadaļā "pašvaldības SIA "Norma K" _IZSOLES", kā arī SIA "Norma K" telpās (310. kabinets) Nākotnes ielā 1, Mālpilī, Mālpils novadā, iepriekš saskaņojot pa tālruni 27728115.

Saimniecība "Klintskalnu dārzi" Sidgundā meklē darbiniekus sākot ar aprīli

Darba pienākumi:

- Ravēšana;
- Zemeņu un citu lauku kultūru lasīšana;
- Un citi saimnieciskie darbi.

Saimniecība piedāvā:

- Labu atalgojumu atbilstoši padarītajam darbam;
- Transportu uz un no darba vietas.

Pretendentus pieteikties zvanot darba dienās 10:00–18:00 pa tālr. 29235934.

Apsveikums

*"Lai par spīti gadiem iztaisnojas pleci,
Cīruļi un strazdi Tevi meklēt nāk.
Dzīves kalnā nevaram kļūt veci,
Vienmēr pavasara dziesma jāatsāk."*

/Sk. Kaldupe/

Mīļi sveicam mūsu ilggadējo kolēģi **Āriju Krastiņu** skais-tajā, nozīmīgajā dzīves jubilejā! Vēlam stipru veselību, dzī-vesprieku un izturību!

Mālpils novada vidusskolas kolektīvs

Pateicība

Gribu pateikt mīļu paldies visiem, kuri piedalījās manas mammas **Dzidras Laimundas Grigorjevas** izvadīšanā pēdē-jā gaitā.

Vissirsnīgākā pateicība ģimenes ārstei Janai par iejūtību, sapratni un mammas ciešanu atvieglošanu, mācītājam Edvīnam par pavadīšanu no Mālpils kapličas līdz Rendas pa-gasta Tūrkalnes kapiem, visiem maniemi radiem, kaimi-ņiem, draugiem, kuri atbalstīja gan morāli, gan materiāli pavadot mammu mūžībā.

Dziļā pateicībā Ivars Ošeniņš un ģimene

Liels PALDIES visiem, kuri piedalījās Lielajā Talkā: Laumai Krastiņai, Aijai Vālodzei, Normundam Grapmanim, Inārai Zuterei ar ģimeni, Intai Zuterei ar ģimeni, Osīšu ģimenei un Epaltu ģimenei!

Īpašs PALDIES Ingai Lavrinovičai par talkas organi-zēšanu Sidgundas parkā!

Lielās Talkas
Mālpils koordinatore
Regīna Zagorska

Apsveikums

*"Atkal vienu dienu kalendāram rauju
Un pa savu dzīvi domām ļauju kļīst,
Varbūt dienu skreja tomēr ir par strauju,
Varbūt pārāk ātri matos sarma krīt ?
Diena skrien pēc dienas, skrien un neapstājas,
Gads pēc gada paiet, nebūtībā grimst,
Tikai dzīvē laimi, meklējot un mājas
Nemierīgo trauksme sirdī nenorimst..."*

Šo skolotājas **Ārijas Krastiņas** mācīto dziesmu mēs dzie-dam joprojām un arī viņas sētā nemierīgo trauksme mūsu sirdīs nav rimusi, kaut nu jau pašiem matos sabirusi sarma.

Mīļo skolotāj, Jūs esat mūsu zelta ābele un mēs Jūsu izauklētie "zelta" ābolīši. Skaistajā dzīves jubilejā mēs Jums vēlam veselību, veselību, veselību un dzīvotprieku, jo Jums vēl jāzied daudzus pavasarus!

1968. gada izlaiduma bērni

LĪDZJŪTĪBAS

*"Tavs vārds ir dzīvs,
Un saviem bērniem
Atmiņā Tu dzīva."*

/A. Balodis/

Izsakām līdzjūtību **Rudītei Isajevai, māti** mūžībā pavadot.

Cieņā un mīlestībā
bijušie kolēģi Mālpils tehnikumā

*"Aiz zemes malas noguls gurda diena,
Būs vakars vēls un zvaigžņu pilna nakts.
Bet mūsu vidū paliks tukša vieta,
Viens darba mūžs būs kapu smiltīm segts."*

/J. Osmanis/

Skumju brīdī esam kopā ar mūsu kolēģi **Laimu Balodi, vīru Pēteri** mūžībā pavadot.

Mālpils novada vidusskolas kolektīvs

Pateicība

**Solvītai un Gatim Zemīšiem
par dāvināto magnoliju, kura tagad rotā
Eiropas dobi Mālpilī**

*"Tāds mūžs, kas citiem bija veltīts,
Nekad bez pēdām nevar gait."*

/V. Grēviņš/

Patiesi skumstam par mūsu kolēģa **Ilmāra Priedes** aiziešnu mūžībā. Ilmāru paturēsim domās kā cilvēku, kurš ar sirdi un dvē-seli darīja savu darbu, nekad neuzsvēra padarītā darba smagu-mu un nopelnu diženumu. Paldies par kopā pavadīto laiku, iz-dziedātām dziesmām, rūpēm un cilvēcību.

Visdziļākā līdzjūtība Ilmāra tuviniekiem.

Cieņā un mīlestībā
bijušie skolotāji un darbinieki Mālpils tehnikumā

Mālpils novada domes izdevums "Mālpils Vēstis"
Adrese: Nākotnes iela 1, Mālpils, Mālpils novads, LV-2152
Atbildīgā par izdevumu: Iveta Krieviņa
e-pasts: iveta@malpils.lv

Informācijas apkopošana: tālr. 26424232, e-pasts: esmeralda.tale@malpils.lv
Par raksta saturu un faktu precizitāti atbild tā autors.
Makets iespiests SIA "Dobums"
Pērnavas iela 47B, Rīga, LV-1009, tālr. 67275535